

PORILAINEN

Joulukuu 4 2023

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihte)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Henna Mäntylä

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkiltä@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Joulukuu 4 2023

Kuva: jääkäri Elia Helin

Rumpituli 23 -harjoitus Niinisalossa

Sisältö

Askelmerkit hahmottuvat	3
Kiitos Porilaiset	5
Suojelun osaamiskeskus	6
SATTR:n yhteistoiminta 41.Tykistö-prikaatin kanssa.....	7
Isäntämaatuki - osa modernia sotilasyhteistyötä.....	8
Millogilla tutkitaan Nato-jäsenyyden vaikutuksia.....	9
Paikallispuolustuskoulutusta parhaimmillaan	10
Paikallispuolustusharjoitus Pohjanmaalla.....	12
Porin prikaatin henkilöstön ylennykset.....	14
Marko Raukola reservissä vääpeliksi.....	15
Vääpeli Pasi Salmesta vuoden aliupseeri.....	16
Martin kultainen lanka.....	17
Jodel – keskustelua matalalla kynnyksellä	19
Hakeutuminen kriisinhallintatehtäviin	20
Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin	21
Mihin palvelus SKJV:ssa vei?	22
Villen Jotos kerää satapäisen joukon Oripään metsiin ..	24
Posti tuo tärkeän kirjeen!.....	26
VMTK:n terveiset vuoden loppuun	27
Joulun viettoa 84 vuotta sitten	28
Sotilaskoti harjoitteli Hammerissa	30
Jatkosodan päättymisen muistojuhla Niinisalossa	32
Sana vuoden vaihteeksi	33
Killan puheenjohtajan tervehdys	34
Joulun kunniavartiot.....	35

Askelmerkit hahmottuvat

Edellisen kerran kuljin Porin prikaatin varuskunnan Säkylän pääportista 30.7.2021 luovutettuani Satakunnan jääkäripataljoonan komentajan tehtävät seuraajalleni. Palatessani huomaa, että kahden vuoden pataljoonan komentaja-aikanani syntynyt side joukko-osastoon on säilynyt ja tuntuu hienolta palata takaisin. Tuttu työyhteisö ja -ympäristö helpottavat aloittamista uudessa ja haastavassa tehtävässä.

Viimeisen kahden vuoden ajan palvelin Pääesikunnan operatiivisella osalla. Ajankohta tälle ei olisi voinut olla historiallisempi.

Vuonna 2014 Venäjän aloittaman sodan uusi brutaali vaihe Ukrainassa ja sodan totaalinen luonne muistutti meitä konkreettisesti Venäjän tavasta toteuttaa suurvaltapolitiikkaansa. Venäjä on lähihistoriassa aloittanut sotia aiemminkin, mutta erityisesti helmikuussa 2022 aloitettu hyökkäys Euroopassa edellytti, että Puolustusvoimissakin nostettiin varautumista muun yhteiskunnan ohella. Suunnittelu tähän tehtiin Pääesikunnassa.

Toisena historiallisena vaiheena oli Venäjän hyökkäystä seurannut, ke-säkuussa 2022 alkanut Suomen Nato-jäsenyysprosessi ja lopulta kulu-neen vuoden huhtikuun 4. päivä alkanut puolustusliiton jäsenyys, mikä toi uuden ulottuvuuden ja näkökulman Puolustusvoimien suunnitteluun ja toimintaan.

Liittoutumisen vaikutukset tulevat heijastumaan koko yhteiskuntaan, Länsi-Suomeen ja siten myös Porin prikaatiin. Vaikka Nato-jäsenyyden myötä meillä arjessa moni asia py-

syy muuttumattomana, niin laajassa mittakaavassa reilun puolen vuoden tiiviin liittoumayhteistyön jälkeen alkavat jäsenyyden vaikutukset ja askelmerkit Porin prikaatinkin osalta hahmottua. Lisäksi huomioiden Suomen kahdenvälinen yhteistyö, kuten Yhdysvaltojen kanssa allekirjoitettava DCA (Defense Cooperation Agreement) voidaan arvioida, että kansainvälinen toiminta tulee lisääntymään Porin prikaatin alueella ja tehtävissä.

Mediasta olemme voineet lukea eri maiden joukkojen harjoittelusta Suomessa ja erilaisista arvioista Naton vaikutuksista. Porin prikaati hallinnoi Etelä-Suomen laajimpia ja monipuolisimpia harjoitusalueita, joten tuntuu luonnolliselta, että näitä hyödynnettäisiin kasvavissa määrin kansainvälisten joukkojen harjoitustoiminnassa. Harjoitusalueet ovat helposti saavutettavissa ja ne mahdollistavat riittävä suuren joukon harjoittelun kerrallaan. Porin prikaatille tämä tuo mukanaan isäntämaatuen velvollisuudet niin joukkojen vastaanotossa kuin ylläpidossa. Olemme Puolustusvoimien puolesta isäntinä myös alueellamme harjoitteleville kansainvälisille joukoille.

Porin prikaatin ohella liittoutumisen vaikutukset tulevat näkymään alueemme kaikissa Puolustusvoimien hallintoyksiköissä, muiden viranomaisten toiminnassa, kunnissa ja kaupungeissa sekä erityisesti vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentässä. Siksi tarvitsemme edelleen tiivistävää yhteistyötä ja jatkuvaa keskusteluyhteyttä vastuiden sopimisessa ja lisäkoulutuksen järjestämisessä

Kuva: Puolustusvoimat

kansainvälisten joukkojen tuen turvaamiseksi. Yhteistyötä tarvitaan kaikilla tasoilla.

Edellä esitetyn johtopäätöksenä uskon, että Porin prikaatin merkitys Puolustusvoimissa tulee kasvamaan tulevaisuudessa. Samalla se tarkoittaa toimintaresurssien ja -edellytysten kehittämistä, jotta kykenemme vastaamaan meille asetettaviin vaatimuksiin ja tehtäviin. Harjoitusalueiden ja varuskunnan infrastruktuurin kehittäminen, henkilöstön osaamisen kehittäminen ja yhteistoiminta alueemme toimijoiden kanssa on menestymisen edellytys. Samoin on henkilöstöresurssi, joka toimeenpääsee tämän muutoksen.

Perustehtävämme, kotimaan puolustaminen, säilyy. Samalla on osattava toimia liittokunnan osana meille osoitettujen resurssien puitteissa. Luonnollisesti uudet tehtävät edellyttävät lisää ihmisiä, rahaa sekä aikaa. Suunnittelu-, päätöksenteko- ja toimeenpanokykyä meillä on. Luotamme siihen, että tulevana vuosina resurssitasapaino löytyy ja kykenemme tarjoamaan Puolustusvoimien joukoille, liittolaisille ja kumppaneillemme erinomaiset mahdollisuudet harjoitella alueellamme ja varautua yhdessä niihin tehtäviin, joita varten puolustusliitto on aikanaan perustettu. Uskottava yhteinen puolustus on paras ennaltaehkäisevä pidäke - eli pelote.

Hyvää talven alkua ja joulun odotusta Porilaisen lukijoille.

Everstiluutnantti Teemu Hokkanen
Esikuntapäällikkö

Hyvät tarinat alkavat Säkylässä.

Säkylä
Säisyyttä

@sakylankunta

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.**

**Hae
verkossa
24/7.**

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Kiitos Porilaiset!

Rakkaat Porilaiseni, on tullut jäähyväisten aika. Siirryn uuteen tehtävään tulevan vuoden ensimmäisenä päivänä, kaksi ja puoli-vuotinen komentajan pestini prikaatissa päättyy. Se on ollut ikimuistoinen ja vaiherikas.

Ottaessani tehtäviä vastaan heinäkuussa 2021 prikaati oli juuri toipunut pandemian vaikeista alkumainingeista ja toiminta oli palautumassa normaaliksi. Saimme kuitenkin kokea vielä uuden korona-aallon iskun vuosien 2021 ja 2022 taitteessa, kun juuri palvelukseen astuneen saapumiserän yksiköt, yksi toisensa jälkeen, joutui sairastuvalle. Aiemmat kokemukset ja ihmisten koronasietoisuus helpottivat kuitenkin toipumista, ja kevättä kohti siirryttiin toiveikkain mielin. Yleinen toiveikkuus vaihtui kaikkialla Euroopassa synkkyudeksi, kun Venäjä aloitti suurhyökkäyksensä Ukrainaan helmikuun 2022 lopulla. Puolustusvoimat ja me Porin prikaatissa siirsimme toimintamme painopisteen puolustusvalmiuden kohentamiseen. Kertausharjoituksia lisättiin ja materiaalin käytettävyyttä parannettiin. Sodan ajan tehtävät kerrattiin ja koulutusta virtaviivaistettiin. Porin prikaatin väki kumppaneineen teki valtavan määrän työtä, joka ei muun yhteiskunnan arjessa juurikaan näkynyt.

Sen sijaan suuri yleisö noteerasi lisääntyneen kansainvälisen harjoittelun prikaatissa kesällä 2022. Se oli osa puolustuskyvyn kohentamista samoihin aikoihin, kun Suomi haki puolustusliitto Naton jäsenyyttä. Yhteinen harjoittelu tulevien liittolaistemme kanssa kehitti yhteistyöosaamista ja jäsensi isäntämaarooliamme. Vuonna 2022 alkanut toiminnan rytminmuutos ja päivitetyt tehtävät paransivat koulutuksemme laatua ja pakottivat priorisoimaan toimintaa. Perusasioidenkin hyvin tekemisessä on kylliksi tehtävää asevelvollisuusarmeijassamme.

Kulunut vuosi on sujunut hyvin. Huhtikuussa meistä tuli Naton jäsen, mikä tarkoittaa monien toimintamallien päivittämistä kansalliset vahvuudet säilyttäen. Tulevina vuosina Puolustusvoimien ja Porin prikaatin tehtävät tarkentuvat Naton puolustus suunnitelman ja kahdenvälisen sopimusten valmistuessa vaihteittain. Porin prikaatin vuosikello ajastetaan sen mukaan.

Hyvät Porin prikaatin kumppanit ja ystävät, Suo-

men puolustus nojaa kansalaistemme vahvaan maanpuolustustahtoon ja koko yhteiskunnan tukeen. Vastuualueemme maakunnat, kunnat, viranomaiset, elinkeinoelämä, järjestöt ja kansalaiset ovat kokonaisturvallisuusmallin mukaisesti luoneet vakaan tuen maanpuolustukselle.

Mannerheimin talvisodan jälkeistä päiväkäskyä lainaten kiitän lämpimästi koko vastuualueeni Pohjanmaan lakeuksien, Satakunnan viljavien vainioitten ja Varsinais-Suomen lauheitteiden lehtojen poikia ja tyttöjä, miehiä ja naisia. Vahvaan maanpuolustustahtoonne ja vankkumattomaan tukeenne nojaten prikaatin on hyvä jatkaa. Olette jättäneet karjalaissydämeeni pysyviä ja mieluisia muistoja.

Lähden ylpeänä, haikeana ja onnellisena siitä, että olen saanut palvella isänmaata kanssanne – yhtenä Porilaisista. Kenraali von Döbeln kirjasi muistiin toimintamme tunnuksen Kunnia – velvollisuus – tahto. Suomen sodan päätyttyä vuonna 1809 Uumajassa pitämässään puheessa hän lausui porilaissotilailleen: soturiveljeys kestää elämäniän loppuun, ja se kiitollisuus, jota teille olen tunnustanut ja tunnustan, on tämän meidän yhteiseen siteeseemme erottamattomasti yhdistetty. Samoin tunnoin kiitän Porilaisiani komentajakauteni saamasta tuesta, siirryn Porin prikaatin kiltareserviin ja toivotan seuraajalleni eversti Jami Virrälle parasta menestystä Porilaisen komentajana.

Porin prikaatin komentaja,
prikaatikenraali Vesa Valtonen

Suuntana kansainvälisen vaikuttavuuden kasvattaminen

Teksti: Suojelun osaamiskeskuksen johtaja kapteeni Mikko Penttilä

Kuva: Jimmy Croona, Swedish Armed Force

Viranomaisyhteistoimintaa kansainvälisessä toimintaympäristössä osana Recce 23 -harjoitusta.

Vuosi 2023 on osoittanut koronapandemian jälkeisessä ajassa kansainvälisen toiminnan jopa aiempaa merkittävämmän roolin osana Suojelun osaamiskeskuksen arkea. Kuluneen vuoden aikana Suojelun osaamiskeskus on lisännyt omaa vaikuttavuutta ja näkyvyyttä kansainvälisessä CBRN-toimijoiden kentässä muun muassa Porin prikaatin johtaman yhteispohjoismaisen suojelutiedusteluharjoituksen Recce 23 toimeenpanemisessa ja osallistumalla aktiivisesti henkilöstöllään eri kansainvälisten CBRN-työryhmien toimintaan unohtamatta kansainvälistä täydennyskoulutusta järjestäjänä ja osallistujana.

Vuoden 2024 kansainvälisen yhteistoiminnan suunnittelu- ja valmistelutyöt ovat parhaillaan käynnissä harjoitustoiminnan ja täydennyskoulutuksen osalta. Suojelun osaamiskeskuksen tavoitteena tulevana vuonna on osallistua vähintään kahteen kansainväliseen CBRN-harjoitukseen Suojelun erikoisosaston runkohenkilöstöllä, huhtikuussa Tanskassa järjestettävään NATO CBRN -varoittamisen ja hälyttämi-

sen harjoitukseen Brave Beduin 24 ja heinäkuussa Kanadassa järjestettävään LAT-harjoitukseen Precise Response 24.

Kansainvälisen täydennyskoulutuksen näkökulmasta vuosi 2024 tulee pitämään sisällään kaksi Suojelun osaamiskeskuksen järjestämää kansainvälistä CBRN-kurssia. Kurssista ensimmäinen on jo kuluneena vuonna järjestetty ja kansainvälisesti laajaa kiinnostusta herättänyt forensiivisen näytteenoton kurssi. Toisena kurssina on loppuvuodesta toteutettavaksi suunniteltu taktiseen toimintaan CBRN-tilanteessa valmista koulutuskokonaisuus eri viranomaisten toimintaryhmille ja taktista ensihoitoa toteuttaville yksiköille yhdessä CBRN-toimijoiden kanssa. Huomion arvoista kummankin kurssin osalta kansainvälisyyden lisäksi on kurssien toteuttaminen osin viranomaisyhteistyössä muun muassa Poliisin kanssa. Oman täydennyskoulutuksen järjestämisen ohella Suojelun osaamiskeskus pyrkii suunnitelmallisesti lisäämään oman henkilöstönsä laaja-alaista ammattitaitoa osallistumalla ulkomailla järjestettävään monipuol-

liseen täydennyskoulutukseen ja tuomalla kurseilta saadut opit ja parhaat käytänteet soveltuvien osin kansalliseen täydennyskoulutukseen, sekä toimintatapamallien ja suorituskyykyjen kehittämiseen.

Kaiken edellä mainitun kansainvälisen toiminnan, sekä kansallisten tehtävien ja vastuiden ohella, Suojelun osaamiskeskus pyrkii lisäämään kattavasti yhteistyötä ja -toimintaa muiden pohjoismaiden suojelutoimijoiden kanssa. Tässä yhteydessä onkin valitettavaa todeta, ettei vuonna 2024 järjestetä lainkaan Recce 23 -suojelutiedusteluharjoitusta, vaikka tämän vuoden harjoitus osoitti harjoituksen mahdollisuudet, vaikuttavuuden ja tarpeen myös viranomaisyhteistyön toteuttamisen kehittämiseksi kansainvälisessä toimintaympäristössä. Harjoitus tullaan järjestämään seuraavan kerran syksyllä 2025 Ruotsissa ja odotukset harjoituksesta ovat jo nyt asetettu korkealle.

Suojelun osaamiskeskukselle on tällä hetkellä selkeä suunta ja tavoite kasvattaa kansainvälistä vaikuttavuutta kansallisen suojelu- puolustuksen kehittämiseksi, sekä toiminnan yhteensovittamiseksi ja harjoittelemiseksi Nato liittolaisten ja kansainvälisten kumppanimme kanssa huomioiden kompleksinen ja muuttuva toimintaympäristö yhdessä moninaisten CBRNE-uhkien kanssa.

Suojelun osaamiskeskus siirtyy vuoteen 2024 odottavin mielen niin kansainvälisen kuin myös tulevan kansallisen toiminnan näkökulmasta.

Satakunnan Tykistörykmentin yhteistoiminta 41.Tykistö-prikaatin kanssa

Teksti: Evl Pekka Kinnunen, Satakunnan Tykistörykmentin komentaja.

Mikä ihmeen

41.Tykistöprikaati?

41.Tykistöprikaati (41st Field Artillery Brigade, 41st FA B) on Yhdysvaltojen maavoimien V armeijakunnan alainen tykistöprikaati, joka on sijoitettu Grafenwöhrin tukikohtaan Etelä-Saksaan noin puolentoista tunnin ajomatkan päähän Münchenistä. Vuonna 2019 Suomen maavoimien komentaja käski Porin prikaatin toteuttaa yhteistoimintaa 41.Tykistöprikaatin kanssa. Koronan vaikutusten takia yhteistoiminnan käynnistäminen jäi parin vuoden ajaksi suunnitelmien asteelle, kunnes Satakunnan tykistörykmentin komentaja (artikkelin kirjoittaja) ja rykmentin tykkimestari, vääpeli **Mikko Kulmala** pääsivät käynnistämään yhteistoiminnan kesällä 2022 Dynamic Front 22 -harjoituksen yhteydessä. Dynamic Front on Yhdysvaltain maavoimien Euroopan ja Afrikan joukkojen järjestämä Naton ja sen kumppanimaiden tulenkäyttöharjoitus, jonka lähin kansallinen vastine on Lightning Strike-harjoitus (LIST, entinen Maavoimien vaikuttamisharjoitus). Harjoituksen pääpaino on Nato- ja kumppanimaiden ASCA-yhteensopivuuden (Artillery Systems Cooperative Activities) kehittämisessä ja testaamisessa tulenkäytön johtamisessa ml. ammunnat. ASCA-ohjelmistorajapinta mahdollistaa sen omaaville maille vaihtaa tulenkäytön dataa, kuten esimerkiksi tulikomentoja, suoraan digitaalisesti järjestelmien välillä.

Joukkona 41.Tykistöprikaatin historia ja perinteet eivät ulotu aivan yhtä kauaksi kuin Satakunnan tykistörykmentillä, mutta 1900-luvun alussa perustettu prikaati omaa kuitenkin lähihistoriassaan varsin merkittävän historian aina Vietnamista Irakiin. Eurooppa ja Baijeri on myös prikaatille tuttu kylmän sodan ajalta, jolloin prikaati oli sijoitettuna silloiseen Länsi-Saksaan.

Ovet auki Dynamic Front 22 -harjoituksessa ja miksi SATTR toteuttaa yhteistoimintaa 41.Tykistöprikaatin kanssa?

Uunituoreen komentajan ja tykkimestarin tiedostamatta yhteistoiminnalle oli varsin rationaaliset perusteet, sillä vierailun aluksi meille selvisi se, että prikaatin iskuvoiman muodostaa kaksi raskasta raketinheitinpatteristoa, joilla on sama kalusto kuin rykmentin raketinheitinpatterissa. Tapasimme prikaatin johtoa ja käytännönläheisemmin meidän yhteistoimintajoukoksemme osoitettiin prikaatin 1–6 patteristo (1st Battalion, 6th Field Artillery Regiment). Patteristolla ja rykmentillä oli kaluston lisäksi yhteistä 1700-luvun lopulle asti ulottuvat perinteet. Tutustuimme patteriston toimintaan sen komentajan ja vanhimman aliupseerin kanssa ja johdolla. Keskustelujen yhteydessä sovittiin käytännönläheisemmin yhteistoiminnan suuntaviivoista. Patteristo oli saanut tehtävän luoda itselleen kyvyn toimia Pohjois-Euroopan olosuhteissa ja he halusivat saada tietoonsa suomalaisten kokemuksia raskaiden raketinheittimien käytöstä meidän olosuhteissa. Rykmentin edustajina meillä taasen oli intressi saada tietoa 1–6 patteriston havainnoista raskaiden raketinheittimien käytöstä patteristokoonpanossa sekä järjestelmän ja niiden ampumatarvikkeiden käytöstä saaduista havainnoista. Käytännössä Dynamic Front 22-harjoituksessa saimme jo perehdytystä raskaan raketinheitinpatteriston operoinnista 1–6 patteriston mentoroidessa ja arvioidessa sisaruspatteristonsa 1–77 toimintaa harjoituksessa.

Joulukuinen vastavierailu Niinisalossa

Viime vuoden joulukuussa, viikolla 49, 1–6 patteriston B-patterin henkilöstöä vieraili Niinisalon varuskunnassa, jossa he pääsivät seuraamaan raketinheitinpatterin harjoitusta. Samalla vierailijoille pidettiin luentoja

raskaiden raketinheittimien käytöstä suomalaisissa olosuhteissa. Erityisen merkittävää oli se, että vierailijat perehdyttiin itse asejärjestelmän kansallisiin modifikaatioihin kuin yksikömateriaaliin. B-patterin oli ottanut vierailuosastoon laaja-alaisesti eri alan osaajia, mikä mahdollisti käytännönläheisen tiedonvaihdon, oli sitten kyse aseiden alustoista, ampumatarviketäydennyksistä tai johtamispaikoista ja niiden järjestelmistä. Vierailijat saivat myös kovan lahjan viemisenä Saksaan, nimittäin suomalaisen telahokin. Erityisen merkittävän panoksen vierailulle antoi raketinheitinpatterin henkilöstön lisäksi rykmentin tykkimestari, joka omaehtoisesti perehdytti vieraat myös avantouinnin saloihin. B-patterille vierailu Niinisalossa oli myös hyvää valmistautumista LIST23-harjoitukseen.

Muu yhteistoiminta.

Edellä mainittujen tapaamisten lisäksi tapaamisia on järjestetty erilaisten harjoitusten valmistelutilaisuuksien yhteydessä niin Saksassa kuin Suomessa. Viimeksi komentajat sekä tykkimestari ja patteriston vanhin aliupseeri tapasivat LIST23-harjoituksen yhteydessä Rovajärvellä, missä patteriston johto oli seuraamassa Bravo-patterin suoriutumista keväisessä Lapissa.

Yhteistoimintaa on tarkoitus jatkaa ja osittain sen tulevaisuus on riippuvainen maavoimien suunnitellusta osallistumisesta ja tavoitteista LIST- ja Dynamic Front-harjoitusten suhteen. Rykmentin näkökulmasta yhteistyö on merkityksellistä etenkin, kun raskas raketinheitinjärjestelmän kehittämistä jatketaan. Siinä valossa muiden käyttäjien kokemukset ja havainnot ovat hyvä lisä kansallisista lähtökohdista tehtävän kehittämisen tueksi.

Isäntämaatuki

olennainen osa modernia sotilasyhteistyötä.

Teksti: Insinööriyliluutnanatti Kim Gröhn

Kansainväliset sotaharjoitukset Suomessa on osoitus Suomen halusta ja kyvystä toimia osana maailmanlaajuisia yhteisöä. Harjoituksilla rakennetaan luottamusta, vahvistetaan yhteistyötä ja jaetaan tietoa. Harjoitukset ovat myös näyttö siitä, että olemme valmiita tulevaisuuden haasteisiin.

Kansainväliset sotaharjoitukset ovat monimutkaisia ja monipuolisia tapahtumia, jotka yhdistävät useiden maiden asevoimat yhteisen tavoitteen eteen. Tarkoituksena on paitsi harjoitella sotilaallisia taitoja myös luoda syvempää yhteistyötä ja ymmärrystä eri maiden välille. Kyseessä on monimutkainen prosessi, joka vaatii tiivistä yhteistyötä isäntämaan ja osallistuvien maiden välillä.

Kansainvälisessä sotilasyhteistyössä isäntämaatuki (HNS) on keskeisessä asemassa, erityisesti suurten kansainvälisten sotaharjoitusten järjestämisessä. Isäntämaatuki varmistaa tällaisten tapahtumien sujuvan toteutuksen. Sukelletaan syvemmälle siihen, kuinka isäntämaatuki on järjestetty ja miksi se on keskeinen tekijä kansainvälisten sotaharjoitusten onnistumisessa.

Mikä on (HNS) Isäntämaatuki?

Naton määritelmän mukaan HNS viittaa isäntämaan tarjoamaan keskeiseen tukeen, joka helpottaa Naton ja liittoutuneiden joukkojen toimintaa sen alueella. Tämä määritelmä ulottuu myös rauhanajan toimintaan, kuten yhteisiin sotaharjoituksiin. Vaikka HNS kattaa taloudelliset, logistiset ja infrastruktuuriaspektit, sen rooli korostuu entisestään, kun useat kansakunnat yhdistävät voimansa yhteisten sotaharjoitusten ajaksi.

Isäntämaatuki (Host Nation Support) on sotilasliitto Naton käyttämä termi, joka viittaa siihen, kuinka sotilasliiton jäsenmaat tarjoavat tukea toisilleen omilla alueillaan.

Tämä tuki voi kattaa kaiken sotilaskokoon majoituksesta ja kuljetuksista aina ravinnon ja polttoaineen toimituksiin. Se on samanlainen kuin vierailu ystävän luona, mutta monimutkaisempi ja tärkeämpi.

Suomi isäntämaana.

Ennen kuin ensimmäinen sotilaskokoon majoitusalueelle, isäntämaatuki on jo suorittanut mittavia valmisteluja. Isäntämaa varmistaa, että kaikki on valmiina osallistuvia maita varten. Isäntämaa huolehtii myös harjoituksen sekä vierailevien joukkojen turvallisuudesta.

Kun Suomi isännöi kansainvälisiä sotaharjoituksia, se ottaa vastuun isäntämaan roolin. Tämä vastuu sisältää paitsi vierailijoiden sotilaallisten voimavarojen majoittamisen myös ympäristön luomisen, joka simuloi mahdollisimman tarkasti oikeita operatiivisia olosuhteita. Nämä harjoitukset eivät ole pelkästään sotilaallisen osaamisen harjoittelua, vaan myös interoperabiliteettin ja valmiuden testaamista.

Isäntämaatuki on välttämätön, kun sotaharjoitus järjestetään alueella, joka ei ole kunkin osallistuvan maan omalla alueella. Jokaisella maalla on omat voimavaransa sekä vahvuutensa, mutta ei välttämättä tarvittavia resursseja, jotta harjoitus voisi sujua suunnitellusti. Tässä astuu kuvaan HNS. Se auttaa täydentämään puuttuvat palaset ja mahdollistaa sujuvan yhteistyön.

Kun Suomi avaa ovensa kansainvälisille kumppaneilleen yhteisiin harjoituksiin, HNS:n rooli on keskeinen yhteistyön edistämisessä, valmiuden testaamisessa ja kansainvälisten liittoumien turvallisuuden ja valmiuden edistämisessä. Vaikka HNS ei aina ole valokeilassa, sen rooli on kiistaton, varmistaen, että kansainväliset sotaharjoitukset onnistuvat. Se on kuin huomaamaton taikuri, joka pitää kaiken toiminnassa sujuvasti.

HNS on yksi niistä kulmakivistä, jotka mahdollistavat monimutkaisten sotaharjoitusten onnistumisen.

Isäntämaan tuen perusnäkökohta on sopivien koulutusalueiden, tilojen ja resurssien tarjoaminen. Tuki kattaa laajan valikoiman logistisia, hallinnollisia ja infrastruktuurillisia elementtejä. Monet kansainväliset harjoitukset koostuvat eri elementeistä. Maajoukot, ilmavoimat ja merivoimat, joilla kullakin on omat erityistarpeensa. Isäntämaa asettaa yleensä sotilastukikohdat, koulutusalueet ja merelliset alueet käytettäväksi vieraille joukoille. Nämä alueet toimivat testialustoina osallistujille erilaisten skenaarioiden harjoittelemiseksi. Lisäksi isäntämaat tarjoavat olennaisia resursseja, kuten ravintoa, polttoainetta, ammuksia ja logistiikkaa helpottamaan joukkojen ja kaluston liikkeitä. Ne tarjoavat myös tärkeää hallinnollista tukea maahantuloprosessien, tuliselvitysten ja yhteistyön muodossa eri viranomaisten kanssa.

Isäntämaan tuen merkitys korostuu entisestään, kun otetaan huomioon kansainvälisten harjoitusten kulttuuriset ja diplomaattiset näkökohdat. Isäntämaat toimivat vieraanvaraisuuden lähettiläinä, toimittamalla ulkomaiset sotilaat tervetulleiksi ja edistämällä kansainvälistä yhteistyötä. Kansainväliset harjoitukset eivät ole pelkästään sotilaallisia tapahtumia, vaan myös diplomatian ja kulttuurivaihdon areenoita. Tämä luo mahdollisuuden sotilaiden välisen suhteiden kehittämiseen ja ymmärryksen lisäämiseen. Vuorovaikutus eri maiden sotilaiden välillä on harjoituksissa intensiivistä ja jatkuvaa.

Viime vuosina olemme todistaneet lukuisia kansainvälisiä harjoituksia, Naton yhteisistä sotaharjoituksista sekä kahdenvälisistä harjoituksista maiden välillä. Isäntämaat kantavat näistä merkittävää vastuuta. Isäntämaa ei ole pelkästään antava osapuoli harjoituksessa. Isäntämaatuen näkökulmasta sotaharjoitusten isännöiminen auttaa parantamaan maan HNS-valmiuksia ja osoittaa sen kyvyn vastaanottaa ja tukea liittoutuneiden joukkoja, edistämällä koko liittouman pelotestrategiaa. Kansainvälisessä yhteistyössä ja puolustuksessa joukkueurheilu ei tunne rajoja.

Millogin korjaamo Libanonissa on toiminut jo yli 10 vuotta

Millogilla tutkitaan Nato-jäsenyyden vaikutuksia

Teksti: Ruska Paronen, Henna Lusa
Kuva: Puolustusvoimat

Perustamisesta asti Millogin tehtävänä on ollut maanpuolustuskäytön tukeminen Puolustusvoimien kunnossapidon kumppanina. Kansainvälisten riippuvuussuhteiden kasvaessa kansainvälisyys lisääntyy myös Millogin toiminnassa. Vuotta 2023 on siivittänyt laaja selvitystyö Nato-jäsenyyden vaikutuksista ja mahdollisuuksista Millogille.

Suomen liittyminen Natoon keuhäl- lä 2023 aloitti myös Millogissa mit- tavat valmistelutyöt. Nato ja F35 johtajaksi nimetty **Kimmo Myllyo- ja** on vetänyt Natoselvitystä, jossa lähdettiin liikkeelle perusteiden ja toimintaympäristön kartoituksesta. Tavoitteena on rakentaa uuteen toi- mintaympäristöön tarvittavia palve- lutuotteita ja toimintamalleja sekä varmistaa Millogin Natoyhteenso- pivuus. Kaiken tämän Millog tekee tiiviissä yhteistyössä Puolustusvoi- mien kanssa.

Kartoituksessa on tunnistettu viisi osa aluetta. Myllyojan mukaan näi- tä ovat vierailevan joukon tuki koti- maassa, puolustusvoimien tuki ulko- mailla tapahtuvissa harjoituksissa, standardien ja uusien toimintatapojen selvittäminen, Millogin palvelui- den tarjoaminen Naton hankintavi-

rastojen kautta muille jäsenmaille sekä verkostoituminen Nato-orga- nisaatioiden, liittoumavaltioiden ja niiden teollisuuden kanssa.

– On mahdollista, että tekemisen volyymi lisääntyy. Kansainvälisten harjoitusten määrä tulee varmasti lisääntymään. Koetamme myös tun- nistaa relevantit Naton työryhmät ja koulutukset, joiden kautta voim- me kehittää osaamistamme. Mitä enemmän meillä on osaamista, sitä paremmin voimme myös pitää huol- ta maamme huoltovarmuudesta ja turvallisuudesta.

- Millogin kansainvälisyys ei ole kui- tenkaan pelkkää Natoa, muistuttaa Myllyoja.

Jo yli 10 vuoden ajan Millogin korjaamo Libanonissa on tuke- nut suomalaisia rauhanturvaajia kunnossapitämällä heidän kalus- toaan.

Kansainvälinen yhteistyö korostuu myös enenevissä määrin puolus- tusalan tutkimus- ja kehittämistoi- minnassa. Tällä hetkellä Millog on mukaan yhdeksän eurooppalaisen valtion ja 18 johtavan eurooppalai- sen puolustusalan yhteisessä FA- MOUS-hankkeessa (European Fu- ture Highly Mobile Augmented Ar- moured Systems), jonka tavoitteena

on tutkia ja kehittää panssaroituja ajoneuvoja. Suomessa FAMOUS linkittyy Maavoimien arktisen liik- kuvuuden kehittämishankkeeseen, jossa etsitään korvaavaa ajoneuvo- ratkaisua vanhenevalle ja käytös- tä poistuvalla nykyiselle telakuor- ma-autokalustolle. Millog antaa panoksensa FAMOUS-hankkeelle kunnossapidon asiantuntijana digi- talisaatioon liittyvissä asioissa.

Millog Oy on erikoistunut kokonaisvaltaiseen elinkaa- renhallintaan sekä huolto- ja kunnossapitopalveluihin. Pal- veluihimme sisältyvät muun muassa teknisten järjestel- mien elinjaksosuunnittelu ja -päivitykset, kyberturvalli- suus, varaosahankinta, logis- tiikka- ja varastointipalvelut sekä jälkikäsitteily. Olemme Suomen puolustusvoimien strateginen kumppani ja pal- velemme myös muita viran- omaisia sekä siviilitoimialoja. www.millog.fi

Paikallispuolustus- koulutusta parhaimmillaan

Teksti: Sari Mastromarino

Taistelijan peruskursseilla sotilaan päivitetty perustaidot otetaan haltuun. Paikallispuolustuskurssit ovat osa reservin koulutusjärjestelmää ja polku sodan ajan sijoitukseen. Henkilö, joka on suorittanut peruskurssin ja osallistunut MPK:n järjestämään ammuntaan voi saada sijoituksen paikallisjoukkoihin.

Kurssit ideoi MPK Lounais-Suomelle Majuri **Tomi Saikkonen** työskennellessään Lounais-Suomen aluetoimistossa. Hän kuvailee taistelijan peruskursseja tehokkaaksi ja monipuoliseksi tavaksi kouluttaa yksittäisen sotilaan taitoja.

Omasta kokemuksesta käytäntöön

– Ajatus kurssista lähti liikkeelle vuonna 2020 kun mietin, miten masoja saisi tehokkaasti ja monipuolisesti koulutettua yksittäisen sotilaan taitojen näkökulmasta. Pohjaten omaan kokemukseen ja taustaan Porin prikaatin kriisinhallintakeskuksessa ajattelin, että rauhanturvaajille annettava matriisikoulutusrakenne ja osin jopa aihealueet soveltuvat erinomaisesti myös paikallisjoukoille.

Tomi Saikkonen kuvailee kuinka he ovat aluetoimistona laatineet yksittäisen paikallispataljoonan sotilaan koulutusvaatimukset, joista sitten aiheet ovat nousseet paikallispataljoonan taistelajakursseille.

– Jotta riittävät taidot voidaan todeta saavutetun, koulutetaan sisältö kursseilla 1–4. Kurssit eivät ole jatkumoi- ta, vaan kursseille voi osallistua missä järjestyksessä tahansa. Kurssien käyminen kasvattaa suoraan paikallispataljoonan tai yksittäisen reserviläisen osaamista. Taustalla kurssiviikonlopun aikana piilo-opetustarkoituksena kulkee toimintakyvyn säilyttäminen ja fyysisen kunnon kasvattaminen taisteluvälineissä. Taistelija pääsee huomaamaan fyysisen kunnon tasonsa harjoituksen aikana.

*Majuri Tomi Saikkonen ideoi taistelijan peruskurssit MPK:lle työskennellessään Lounais-Suomen aluetoimistossa.
Kuva: MPK/Pasi Lindroos*

Seitsemän taistelijan taitoa

Saikkonen kertoo, että kurssiviikonlopun aikana kyetään kouluttamaan seitsemän keskeistä sotilaan taitoa 2h 10 min koulutusrasteilla. Rastit noudattelevat seuraavaa perusrakennetta: Ase- ja ampumakoulutus, joka sisältää rynnäkkökiväärin käsittelyn sekä eri ryhmäaseiden käsittelyn. Lääkintäkoulutus, joka käy monipuolisesti läpi toiminnan haavoittumisesta ensihoitopaikalle saakka. Pioneerikoulutus, joka sisältää miinat sekä panokset ja linnoittamisen perusteita. Räjähdekoulutuksessa kerrataan toiminta löydettyä räjähdettä, jouduttaessa miinoitteeseen taikka erikoisjoukkoräjähteen vaikutuspiiriin.

Viestikoulutuksessa kerrataan elektronista suojautumista, kartanlukutaitoja ja käytetään arjenvälineitä sekä harjoitellaan radioiden käyttöä sekä viestin välittämistä. Partiointikoulu-

tuksessa käydään läpi ajoneuvo- ja jalkapartion perusteita. Taistelukoulutuksessa kerrataan partion toimintaa hyökkäyksessä, puolustuksessa ja irtautumisissa.

– Jos kaikki rastit laitetaan jatkumoksi, niin taistelija saa koulutusta 28 erillisessä rastikoulutustapahtumassa. Tämä tarkoittaa reilu 60 h toimintaa. Sillä saa jo melkoisen paljon taistelijan taitoja vietyä eteenpäin! Rastien sisällössä hyödynnetään viimeisimpiä koulutusvälineitä ml simulaattorit. Aiheet ovat pitkälti samoja, joita varusmiehille sekä rauhanturvaajille koulutetaan juuri nyt. Taistelija saa tietoihinsa ja taitoihinsa viimeisimmät opit. Onpa rasteilla myös hyödynnetty jo Ukrainasta saatuja oppejakin ja lisää tulee kurssien 3 ja 4 aikana.

Kouluttajat osaamispooleista

Saikkosen havaintona on ollut, että kouluttajia tulee saada lisää kouluttajakoulutukseen, jotta tulevilla kursseilla olisi riittävästi osaavia kouluttajia. Hän mainitsee, kuinka vapaaehtoisten kouluttajien sitoutuminen useampaan viikonloppuun on kuitenkin ollut erinomaista.

–Kouluttajat olemme rekrytoineet yhteistyössä MPK kanssa. Esitämme valmiuspäällikölle mistä osaamispoolista haluamme kouluttajia käyttöömmemme. Kun MPK on nimennyt kouluttajat, järjestämme heille vapaaehtoisen harjoituksen. Puolustusvoimien kouluttajien johdolla MPK kouluttajat perehdytetään paikallispuolustuksen aiheisiin ja seuraavana vuonna MPK kouluttajat ovat kouluttaneet aiheet eteenpäin identtisinä sotilaallisen valmiuden (SOTVA) kursseilla.

Saikkonen visioi, että kurssiviikonlopuista voidaan tehdä modulaarisempia sen jälkeen, kun MPK:n kouluttajat on perehdytetty kurssien 1–4 sisältöihin. Tämä tarkoittaa käytän-

nössä sitä, että koulutuksille on mahdollista valita erikseen painotettavat teemat. Kurssien sisältöä voidaan myös hyödyntää suoraan joukkojen perustamisen aikaisessa koulutuksessa. Koulutuskortit, oppitunnit sekä sisällöt jäävät MPK käyttöön sekä toimivat myös joukko-osaston antamassa koulutuksessa. Kaikki koulutukset kyetään tarvittaessa kouluttamaan yhden viikon kertausharjoituksen aikana.

Ukrainan sota nosti maanpuolustustahtoa

Venäjän laitton hyökkäys Ukrainaan helmikuussa 2022 nosti maanpuolustustahtoa Suomessa. Sen konkreettisena ilmentymänä oli räjähdysmäisesti kasvanut innostus osallistua MPK:n kursseille. Tässä yhteydessä nousi esille ruotsinkielisen koulutuksen lisääminen. Kevään aikana Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri sai useita yhteydenottoja asiaan liittyen, joista useimmat tulivat Ahvenanmaalta. MPK ei kuitenkaan voi järjestää koulutusta Ahvenanmaalla. Tuli hakea muita ratkaisuja.

Lounais-Suomen ja Pohjanmaan piirit yhdistävät voimansa, ja ensimmäinen kurssi päätettiin pitää syksyllä 2022. Kurssiksi valikoitui laajasti sotilaan perustaitoja sisältävä Lokalförsvar – Soldatens Grundkurs 1.

Koulutuksen pitopaikaksi tuli Säky-lä, jonne oli kohtuullisen helppoa saapua myös Ahvenanmaalta. Ruotsinkieliset kouluttajat puolestaan tulivat koulutuspäällikkö **Kari Rönqvistin** johdolla Pohjanmaan maanpuolustuspiiristä.

Koulutus jatkuu ensi vuonna

Ruotsinkielisiä kursseja on järjestetty kolme, jotka ovat olleet erittäin suosittuja ja ovat herättäneet median kiinnostuksen. Kurssit ovat täyttyneet nopeasti ja olleet vahvuudeltaan noin 70 henkeä. Suomenkielisiä kursseja on järjestetty kahdeksan, ja niissä on ollut osallistujia keksimäärin 40 henkeä. Kurssilaiset olivat tyytyväisiä saamaansa koulutukseen, kurssilaisten palaute oli 4,83 viisiportaisella asteikolla.

Kurssien järjestäminen jatkuu ensi vuonna. Silloin järjestetään kaksi ruotsin- ja kolme suomenkielistä kurssia. Kurseille voi ilmoittautua MPK:n koulutuskalenterin kautta; <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/> Koulutuskalenteri.

Taistelukoulutuksessa kurssilaiset kertaavat puolustukseen ryhmittymisen periaatteita
Kuva: MPK/Pasi Lindroos

Seuraava Paikallispuolustus – taistelijan peruskurssi 2 pidetään Säky-lässä KEVÄT HUOVI23 – harjoituksen yhteydessä 5.-7.5.2023. Kurssi on avoin kaikille 18-vuotta täyttäneille.

Räjähdekoulutuksessa kerrataan toiminta löydettyä räjähdettä.
Kuva MPK/Sari Mastromarino

Paikallispuolustusharjoitus Pohjanmaalla

Teksti: everstiluutnantti Pasi Heinua

Kuva: Pasi Lindroos

Syskuun ensimmäisellä viikolla järjestetty paikallispuolustusharjoitus kokosi Seinäjoelle ja lähikuntiin mittavan harjoitusjoukon. Varusmiehistä, reserviläisistä, Puolustusvoimien palkatusta henkilökunnasta, viranomaisten sekä kaupunkien ja kuntien edustajista muodostettu joukko oli kokonaisuudessaan noin 800 henkilöä.

Paikallispuolustusharjoitus on kokonaisuus, jossa aiemmin opittua kerrataan, päivitetään ja kehitetään. Harjoitus antaa mahdollisuuden toteuttaa ja hioa osaamista, jota on aiemmin opiskeltu pienemmissä ryhmissä ja nyt näitä taitoja päästään harjoittelemaan isommalla joukolla. Paikallispuolustusharjoitus on siis huipentuma sille työlle, jota on osaamisen kehittämisen myötä tehty ennen harjoitusta esimerkiksi Puolustusvoimien vapaaehtoisissa harjoituksissa ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilla. Harjoitustoiminnan lisäksi mainitsen oman toimintakyvyn, jonka ylläpitämiseen on kaikilla asevelvollisilla lähes rajattomat mahdollisuudet. Toimintakykyyn kuuluvia asioita ovat esimerkiksi suunnistus-taidot ja liikkuminen maastossa, toimintakyvyn säilyttäminen kuumalla ilmalla tai vastaavasti talven paukku-pakkasilla sekä myös ampumataidon ylläpitäminen ampuma- ja metsästyssseuroissa.

Harjoitusviikon keskiviikkona järjestettiin Seinäjoella toripäivä, jossa yleisöllä oli mahdollisuus tutustua Puolustusvoimien ja viranomaisten kalustoon sekä toimintaan. Sotakoirien näytös keräsi yleisöä takuuvarmasti. Aurinkoisen päivän kruunasi mahdollisuus nauttia sotilaskodin munkkikahvit sekä toripäivän päätteeksi pidetty Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Pohjanmaan soittokunnan konsertti.

Paikallispuolustusharjoitukseen osallistuneet sotilaat otettiin vastaan mielihyvin. Se kuvastaa mielestäni myös hyvin sitä, miten kansainvälisen tilanne on vaikuttanut meihin suomalaisiin. Kansalaisten maanpuolustustahto on vahvistunut selvästi. Yhä useampi haluaa, että Suomea puolustetaan aseellisesti, jos tänne hyökätään. Tämä on tehtyjen tutkimusten ja mittaushistorian perusteella kaikkien aikojen korkein tulos. Olemme olleet puolustusliiton jäsen yli puolen vuoden ajan. Jäsenyyden merkittävin vaikutus on se,

että olemme osa Naton yhteistä puolustusta ja viidennen artiklan mukaisten turvatakuiden piirissä. Suomen puolustuksen ennaltaehkäisevä vaikutus on aiempaa huomattavasti suurempi. Puolustusliiton suurimpia merkityksiä puolustuskyyville ovat sellaiset kyvykkyudet, joita pienellä maalla ei ole itsenäisesti varaa hankkia. Erityisen tärkeää on kuitenkin huomioida, että liittyminen ei muuta Suomen asevelvollisuusjärjestelmää, vaan edelleenkin kukin jäsenmaa huolehtii omasta puolustuksestaan. Jatkossakin me siis puolustamme omaa maatamme.

Puolustusvoimat jatkaa toimintaansa suunnitelmien mukaan. Pohjanmaan aluetoimistolla on hyvä valmius, jota säädellään joustavasti arvioitujen tarpeen mukaisesti. Vuoden aikana toteutettavilla kertausharjoituksilla, Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilla ylläpidetään ja kehitetään reserviläisten osaamista pohjalaismaakunnissa.

Paikallispuolustusharjoitus tuo näkyvyyttä Puolustusvoimien toimintaan, mutta on huomioitava myös, että Pohjanmaan aluetoimiston yhteydenpito muihin viranomaisiin, kuntiin ja kaupunkeihin sekä muihin keskeisiin kokonaismaanpuolustuk-

Kuva: jääkäri Elias Helin

sen toimijoihin on jatkuvaa. Yhteydenpito on siis jatkuvaa toimintaa.

Puolustusvoimat haluaa omalla näkyvyydellään vahvistaa kansalaisten ennestään korkeaa maanpuolustustahtoa sekä lisätä luottamusta kykyymme puolustautua, jos tilanne sitä vaatii. Kaksi viikkoa tuon edellä mainitun paikallispuolustusharjoituksen jälkeen oli jälleen mukava palata Seinäjoelle, tällä kertaa kutsuntoihin liittyen. Tänä vuonna ovat kutsuntavuorossa vuonna 2005 syn-

tyneet miehet. Elokuun puolivälistä alkanut kutsuntakierros jatkui joulukuun puoleenväliin asti. Tuon neljän kuukauden aikana Pohjanmaan aluetoimisto toteutti kutsuntatilaisuuksia kolmessa pohjalaismaakunnassa. Aiemmin mainitsemani maanpuolustustahto on ihailtavasti näkyvissä myös nuorissa kansalaisissa.

Näillä ajatuksilla toivotan teille kaikille aurinkoista talven aikaa.

Kuva: Puolustusvoimat/CCT

Porin prikaatin henkilöstön ylennykset 6.12.2023

Tasavallan Presidentti on
ylentänyt 6.12.2023 seuraavat
henkilöt Porin prikaatissa:

Majuriksi

Kapteeni
Teemu Aaro Johannes Heikkilä
Kapteeni
Tomas Kristian Holmlund

Kapteeniksi

Yliluutnantti Lasse Samuel Hilck

Insinöörikapteeniksi

Insinööriyliluutnantti
Matti Henrik Markkola
Insinööriyliluutnantti
Markku Ari Johannes Uusi-Rasi

Yliluutnantiksi

Luutnantti Olli Tapani Heikkilä
Luutnantti Jesse Juhani Hyttinen
Luutnantti
Niclas Lars-Johan Lillebror Lindroos
Luutnantti Miro Aleks Mäkinen
Luutnantti Frans Henrik Ramberg
Luutnantti Teemu Valtteri Tainio
Luutnantti Teemu Olavi Tanninen

Tasavallan presidentti on
6.12.2023 ylentänyt reservis-
sä seuraavat henkilöt Porin
prikaatissa:

Yliluutnantiksi

Luutnantti Juha-Matti Herranen

Luutnantiksi

Vänrikki
Henri Juhani Valtteri Hakala

Maavoimien komentaja on
6.12.2023 ylentänyt reservis-
sä seuraavat Porin prikaatissa
aliupseerina palvelevat henki-
löt ja antanut heille vastaavan
palvelusarvon

Yliväapeliksi

Väapeli Jaakko Sakari Liimatta
Väapeli Juha-Matti Herranen

Porin prikaatin komentaja on
6.12.2023 ylentänyt reservis-
sä seuraavat Porin prikaatissa
aliupseerina palvelevat ja
antanut heille vastaavan pal-
velusarvon seuraavasti:

Väapeli

Ylikersantti
Tatu Petteri Hannukainen
Ylikersantti Eero Olavi Hurnanen
Ylikersantti Jari Tapio Ikonen
Ylikersantti Lauri Aleks Saimala
Ylikersantti
Timo Antti Kalervo Sorvari

Ylikersantti

Kersantti Iiro Antero Hakala
Kersantti Jesse Ville Valtteri Tammi
Kersantti Sami Juhani
Toropainen

Porin prikaatin komentaja on
6.12.2023 antanut ylikersan-
tin palvelusarvon seuraaville
henkilöille:

Kersantti Eetu Antero Kuusisto
Kersantti
Aleksi Antti Mikael Pelkonen

Porin prikaatin komentaja on
6.12.2023 ylentänyt reservis-
sä väapeliksi seuraavat Porin
prikaatissa siviilivirassa palve-
levat henkilöt:

Osastosihteeri
Anna Pauliina Kuusrainen
Ajojärjestelijä
Pekko Tuomo Ilmari Lahdensuu
ICT-asiantuntija
Marko Petri Kalevi Raukola

Muut huomionosoitukset

Torstaina 31. elokuuta 2023 Säkylän
upseerikerholla pidetyssä tilaisuu-
dessa vuoden aliupseerina palkittiin
väapeli Pasi Salmi Satakunnan jää-
käripataljoonasta.

Marko Raukola reservissä vääpeliksi

Teksti: alikersantti Tini Kopra ja jääkäri Elias Helin

Porin prikaatin esikunnassa operatiivisen osaston johtamisjärjestelmäsektorin tietohallinnossa työskentelevä **Marko Raukola**, 50, yleni itsenäisyyspäivänä 6.12.2023 reservissä vääpeliksi. Raukola on aloittanut työuransa vuonna 1997 Tykistöprikaatissa, joka yhdistyi vuonna 2015 Porin prikaatiin.

Raukola on kotoisin Kankaanpäästä ja työskentelee Porin prikaatin tietohallinnossa siviilivirassa. Puolustusvoimilla on paljon erilaisia työmahdollisuuksia, eivätkä kaikki tarvitse olla sotilasvirkoja.

Haastattelussa kysimme Raukolalta, miksi hän haki juuri Puolustusvoimille töihin. Raukola kertoo, että työympäristö, sekä työkollegat ovat mahtavia. Mukavaa on myös hyvä työnantaja. Hän kertoi valinneensa Puolustusvoimat työpaikakseen, sillä työmahdollisuus vaikutti kiinnostavalta ja sitä se myös oli.

Työskentely Puolustusvoimissa ei automaattisesti tarkoita sotilaan virkaa ja Raukola kertoikin, ettei varusmiespalvelus ole vaikuttanut töihin

juuri lainkaan. Raukola suoritti varusmiespalveluksensa vuosina 1992–93. Varusmiespalvelus kesti 9,5 kuukautta ja hän toimi sotilaspoliisiina osana miehistöä. Töihin tullessaan Raukola kuitenkin päätti käydä aliupseerikurssin töiden ohessa. Tuleva vääpeli kertoi kuitenkin, että ylentymisestä huolimatta päivittäiset työtehtävät pysyvät samoina. Hän myös kertoi, että reservissä ylentyminen voi vaikuttaa sodanajan tehtävään. Raukolan mukaan olisi mukavaa päästä harjoittelemaan omaa sodanajantehtävää varten.

Reservin vääpeliksi pääsemisestä Raukola kertoo, että ylentyminen oli positiivinen yllätys. Siviilityöt Puolustusvoimissa voi siis myös olla hyvä tapa ylentyä reservissä. Raukola kertoo, ettei ole työskennellyt muiden tehtävien, kuin tietohallinnon töiden parissa. Työ asiantuntija-tehtävässä on ollut mielenkiintoista, jatkuvasti muuttuvaa ja Raukola on kokenut olevansa asiakaspalvelutehtävässä varuskunnan henkilökunnalle ja sidosryhmille.

Kuva: jääkäri Elias Helin

Vääpeli Pasi Salmesta vuoden aliupseeri

Teksti: jääkäri Samuel Vieno ja viestimies Vilhelmi Salonen Kuva: vääpeli Henri Hakulinen

Porin prikaatin vuoden aliupseeri 2023 julkistettiin juhlallisessa iltatilaisuudessa, joka pidettiin Säkylän upseerikerholla torstaina 31. elokuuta 2023. Tämän erityisen kunnianosoituksen sai ansaitusti vääpeli **Pasi Salmi**, joka vastaanotti nyt toista kertaa jaettavan ”Sotilasmestareiden miekka” -palkinnon.

Pöytyältä kotoisin oleva vääpeli Pasi Salmi, 38 vuotta, astui Puolustusvoimien palvelukseen vuonna 2012. Varusmiespalveluksen hän suoritti Porin prikaatin 2/05 saapumiserässä. Tämän jälkeen Salmi on ollut mukana useammassa kriisinhallintaoperaatiossa. Vuonna 2011 hän toimi Porin prikaatissa sopimussotilaana. Salmi oli Afganistanissa rauhanturvaajan tehtävässä, kun hän havaitsi aliupseerin paikan avautuvan Esikuntakomppaniassa ja päätti hakea sitä.

Salmi kertoo olleensa lähes kymmenen vuotta Esikuntakomppaniassa, missä hän koulutti komentopaikkejoukkueita. Hän oli myös pitkään Esikuntakomppaniassa vääpelin sijaisena, mikä valmensi häntä nyky-

seen tehtävänsä Satakunnan jääkäripataljoonassa Sotilaspoliisikompanian vääpelinä.

Hänen uransa on ollut täynnä monenlaisia hetkiä, mutta kun häneltä kysytään merkittävimmistä, hän vastaa vaatimattomasti.

- On vaikea nostaa mitään tiettyä ylimuiden. Kriisinhallintaoperaatioissa olen saanut paljon kokemuksia, jotka muistan varmasti aina. Lähivuosien merkittävä ja mieluisa kokonaisuus on ollut mahdollisuus päästä osallistumaan uuden yksikön perustamisessa Porin prikaatiin.

Vuoden aliupseerin palkinnon saaminen yllätti Salmen.

Aliupseeristo täällä on erittäin osavaa ja ammattitaitoista, joten olihan se yllätys.

Motivaationsa Salmi pitää yllä uusilla haasteilla ja mahdollisuuksilla. Aliupseereille hän näkee valoisia tulevaisuudennäkymiä. Aliupseereille on tarjolla paljon mielenkiintoisia työtehtäviä.

- Olen saanut työskennellä mielenkiintoisten tehtävien parissa, joka pitää motivaatiota yllä. Myös perusyksikön vääpelinä työpäivät ovat harvoin täysin samanlaisia, joka tekee

nykyisestä tehtävästä mielekkään.

Salmi myös näkee, että tehtävien kirjo tulee varmasti vielä kasvamaan tulevaisuudessa osiltaan opistoupseereilta vapautuvilla tehtävillä sekä NATO-jäsenyyden tuomilla uusilla tehtävillä. Kysyttäessä vinkkejä nuorille, jotka harkitsevat aliupseerin uraa, Salmi antaa neuvoksi:

-Suosittelen lämpimästi harkitsemaan aliupseerin uraa ja tutustumaan asiaan lisää. Johtajakoulutus ja mahdollinen sopimussotilaan pesti antaa hyvän pohjan, mutta opittavaa riittää pitkäksi aikaa. Tämä on tosi monipuolinen työ, ja se antaa mahdollisuuden kehittyä ja oppia uutta. Lisäksi saa hyvän työyhteisön, jossa tuetaan toinen toista.

Kun kysymme häneltä, millaisia henkilökohtaisia valmiuksia ja ominaisuuksia tarvitaan menestymiseen aliupseerin roolissa, hän korostaa:

-Täytyy olla halua tehdä työnsä mahdollisimman hyvin ja kehittämään itseään siten, että kykenee vastaamaan oman työnsä asettamiin vaatimuksiin. Lisäksi kyky toimia erilaisten ihmisten kanssa on tärkeää tässäkin työssä.

Vääpeli Pasi Salmi on esimerkki siitä, kuinka omistautuminen ja halu kehittää itseään voivat johtaa menestykseen aliupseerin roolissa. Palkitsemisperusteissa todetaan muun muassa seuraavaa:

”Hän on toiminut poikkeuksetta esimerkkinä muille sotilaille, auttanut muita työntekijöitä heidän haasteissaan sekä luonut omalla toiminnallaan hyvää työilmapiiriä ja yhteishenkeä”

Hänen tarinansa on innoittava ja antaa perspektiiviä aliupseerin työstä Puolustusvoimissa.

Kuva: Puolustusvoimat

Martin kultainen lanka

Esko Eela, teollisuusneuvos Säkylä

Martti Ahtisaari avuineen arvostettiin suuressa maailmassa paljon korkeammalle kuin Suomessa. Omat silmäni aukenivat virallisella valtiavierailulla kolmeen Afrikan maahan. Jo menolennolla hän istuutui vuorotellen seurueen jokaisen jäsenen vieressä olleelle tyhjälle istuimelle: "Olen Martti, mikäs se sinun nimesi olikaan!"

Missä tahansa liikuimmekin, olivat kadunvarret täynnä liputtavia ja hurraavia nuoria ja vanhempia, naisia ja miehiä. En itse tietenkään ollut mitään, mutta kuuluminen Ahtisaaren seurueeseen, johdatti hyvin moneen juhlapöytään, jossa Martti istui kunniapaikalla isännän oikealla puolella. Enkä itsekään istunut sivupöydässä. Kiitospuheista ei tuntunut tulevan loppua. – Olin ylpeä osallisuudestani seurueeseen.

Martin punainen, oikeammin kultainen lanka oli maailman kentties suurimman pahan, vallanhalun, kitkeminen ihmisten mielistä ja sitä kautta kaikkialta maailmassa. Sovittelemalla ja sopimalla ihmisten kesken, vapaaehtoisesti ilman aseita ja alistamista. Vierailumaissam-

me tämä työ oli tuottanut tulosta. - Enemmän kuin Nobelin rauhanpalkinto Ahtisaaren mieltä lämmitti nimibuumi: Martti on poikien nimilistan kärjessä. Oikein olisi, että tyttöjen nimikärjessä olisi Eeva.

Turun Sanomat järjesti Huovrinteellä maanpuolustustilaisuuden. Upseerikerhon tilat osoittautuivat aivan liian pieniksi, olihan pääesiintyjänä presidentti Ahtisaari. Sain toimia illanistujaisissa Ylipäällikön adjutanttina. Käytin tilaisuutta hyväkseni ja kysyin, miksi hän puolusti niin voimallisesti liittymistä Natoon. Selkeä vastaus tuli heti: "Keskusteluissa monien länsimaiden kanssa olimme yksimielisiä, että Suomen liittyminen vahvistaisi Natoa niin taidollisesti kuin henkisesti. Myös Neuvostoliitto tiesi kokemuksesta, että vahvaa maanpuolustustahtoa osoittanutta Suomea olisi vaikea valloittaa. Jäsenyys Natossa suorastaan estäisi sotatoimet itärajallamme. Sinä kyseenalaistit äsken jäsenyyden. Miksi?" Vastaukseni oli: "En enää." - Jäsenyyteni Porin Prikaatin Tukisätiössä ja valtuuskunnassa nousivat omassa mielessäni kunniajäseniksi.

Meidän suomalaisten raollaan ole-

vat silmät aukenivat Martti Ahtisaaren siunaus- ja muistopuheissa. Vai aukenivatko vielä?

Meillä on menossa itsenäisyyden ajan suurin mullistus, sote-uudistus. Syntysanoissa tavoitteiksi asetettiin terveydenhoidon kaikinpuolinen parannus tasa-arvoisesti maan eri puolilla, ja samalla säästö, ainakin kustannusten nousun hillitseminen. Perustettiin hyvinvointialueet, joista nyt ollaan muodostamassa itsenäisiä valtioita puoluetukineen Suomen valtiossa. Kavalasti kaupungit vastaan maaseutu. Syntysanojen hyvät tavoitteet heitetään tietoisesti romukoppaan: palvelut heikkenevät ja loputkin pakenivat tarvitsijoilta ulottumattomiin. Kustannukset nousevat. Musta aukko on syvä, pohjaton. Puolet kansasta saa vain vikistä. Kultainen lanka murretaan. - Päättäjät ovat tartuttaneet itseensä kestävämmän sairauden: vallanhalun.

Meissä kaikissa orastaa kuitenkin sisäisesti Martti. Päästäkäämme se valloilleen! Martin kultaista lankaa tarvittaisiin Suomessa, mutta enenevästi, huutavasti eri puolilla maailmaa.

LIITY NYT! SAAT S-MOBIILIIN:

RUOKALISTALTA
KAKSI YHDEN
HINNALLA
TORERO ROSSO
AMARILLO

KÄYTTÖ-
TAVAROIHIN
-25 %
PRISMA SAKS

NOUTOPÖYTÄ

0 €

OSTOSRAHAA

15 €

VARAOSIIN/
HUOLTOON

20 €

TÄYDEN 100 € OSUUS-
MAKSUN MAKSAJALLE

20 €

SATAKUNNANOSUUSKAUPPA.FI/LIITY

SATAKUNTA

LAATUMERKIT AMMATTITAITIDOLLA

STIGA

STIHL

POLARIS

- 2+2 vuoden takuu •
- Huolto • Varaosat •
- Laitteet myymälästä kasattuna ja koekäytettynä •

sportti
kone.fi

SALO • SOMERO • KAARINA • LOIMAA • LOHJA

HUOLTO- JA
VARAOSAPALVELU

VERKKOKAUPPA
AVOINNA 24/7

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tönäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta:
lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin:
Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto.
Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

LÄHITAPIOLA
Länsi-Suomi

pintos

Raudoitteet. Tarvikkeet. Kiinnikkeet.

pintos.fi

Jodel – Hyperpaikallista keskustelua matalalla kynnyksellä

Teksti: Sanna Närä

*Porin prikaati pilotoi
mobiiliviestintäsovellus
Jodelia parantaakseen
tietämystä Suomen
kansainvälisiin valmius-
joukkoihin sekä kriisin-
hallintatehtäviin hakeu-
tumisesta ja jakaakseen
käytännön kokemuksia
kyseisistä palvelustehtä-
vistä. Ensimmäinen ai-
heeseen liittyvä tilaisuus
järjestettiin tiistaina 14.
marraskuuta
@intt-kanavalla.*

Kuva: viestimies Vilhelmi Salonen

Porin prikaati järjestää Jodelin @intti -kanavalla yhteensä kolme ”kysy ja vastaamme”-tilaisuutta liittyen muun muassa varusmiespalvelukseen Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa (SKVJ), kriisinhallintatehtävissä toimimiseen sekä edellä mainittuihin hakeutumiseen. Seuraavat tilaisuudet pidetään 12. joulukuuta 2023 ja 9. tammikuuta 2024. Porin prikaatista ollaan paikalla vastaamassa kysymyksiin kello 9–12 ja 13.30–16.30.

Puolustusvoimat kehittää jatkuvasti viestintäänsä pystyäkseen parantamaan kansalaisten saamaa tietoa toiminnastaan ja maanpuolustusasioista. Porin prikaatillakin on

vahva näkyvyys sosiaalisen median kanavissa, joista Facebook, viestipalvelu X (entinen Twitter) sekä Instagram ovat olleet käytössä jo vuosia. Prikaati oli myös osana Puolustusvoimien inttielämää-kokeilua Snapchatissa, joten erityisesti nuoria ja nuoria aikuisia tavoittavan Jodelin pilotointia pidettiin luonnollisena jatkumona sille. Jodelissa Puolustusvoimat näkyi ensimmäisen kerran keväällä 2022 naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen liittyen. Toimintamalli onkin nyt sama: Porin prikaati vastaa käyttäjiä askarruttaviin kysymyksiin ennalta ilmoitettuinä päivinä. Vastaajina toimii kattavasti asiantuntijuutta omaava porukka: prikaatin viestintäasian-

tuntija, SKVJ:n kouluttaja, SKVJ koulutettavia varusmiehiä, kriisinhallintaoperaatiossa käynyt SKVJ-taustan omaava reserviläinen, SKVJ valinnoista vastaava upseeri ja upseeri kriisinhallintasektorilta.

Jo ensimmäisen tilaisuuden jälkeen kokemukset ovat positiivisia ja Jodelin ehdottomana valttina pidetty paikallisuuskin näkyi mukavasti keskustelun painotuksen sekä aktiivisuuden vaihteluna eri kaupungeissa. Lisäksi sovelluksen positiivinen ilmapiiri ja keskustelijoiden anonymitteetti madalsi selkeästi kynnystä kysyä varusmiespalvelukseen SKVJ:ssä tai kriisinhallintatehtäviin liittyvistä mieltä askarruttavista asioista laajemmalla mittakaavalla.

Hakeutuminen kriisinhallintatehtäviin

Teksti: kapteeni Antti Seppä

Maavoiminen esikunnan johdossa olevia kriisinhallintaoperaatioita on tällä hetkellä käynnissä kahdeksan (kuva). Yleisesti ottaen tehtäviin haetaan aivan tavallisia suomalaisia miehiä ja naisia, huomioiden kelpoisuusehtojen täyttyminen. Supersotilas ei tarvitse olla, myöskään SKJV-koulutus ei ole edellytys, vaikka se erinomaisen perustan antaakin. Kaikkien joukko-osastojen antama varusmieskoulutus aselajista riippumatta antaa edellytykset kriisinhallintapalvelukseen hakeutumiselle.

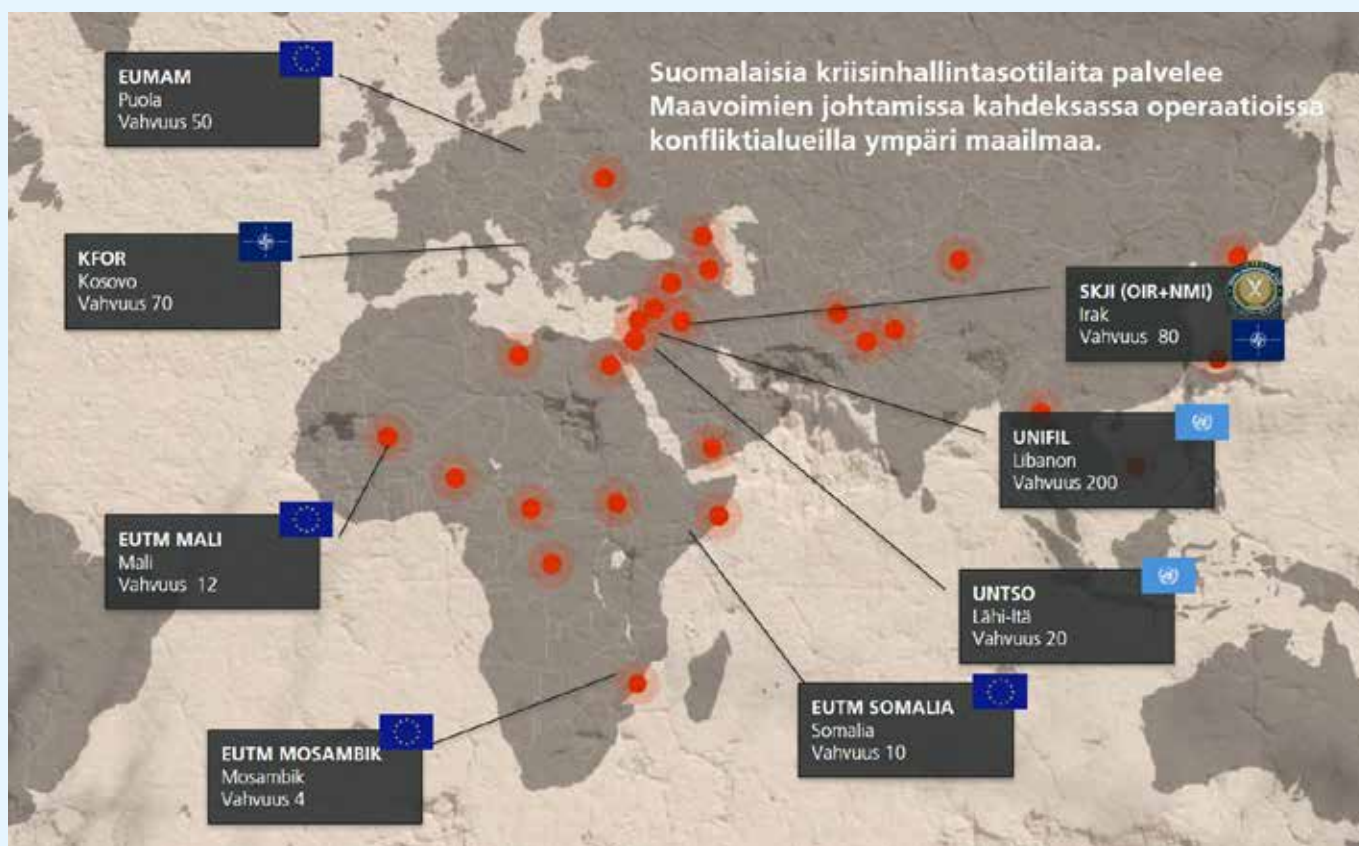
UNIFIL Libanon (SKJL) on vahvuudeltaan suurin ja se on lähtökohdaisesti ensikertalaisen operaatio. Rekrytoinnissa pyritään heitä nimenomaan suosimaan. Kokemus- ja osaamisvaatimukset kasvavat SKJI (Irak), KFOR (Kosovo), EUMAM-

(Puola) ja EUTM -operaatioiden tehtäviä täytettäessä. UNTSO (Lähi-Itä) -sotilastarkkailijaoperaation koulutus- ja kokemusvaatimukset ovat eniten määritellyt. Muun muassa soveltuva siviilikoulutus, kokemus vähintään kahdesta operaatiosta ja vähintään luutnantin sotilasarvo servissä.

Kriisinhallintatehtävissä palveleminen on hyvä keino hankkia arvokasta kansainvälistä kokemusta erilaisten ihmisten ja organisaatioiden kanssa työskentelystä monikulttuurisessa ympäristössä. Monelle nuorelle henkilölle kyseessä on se ihan ensimmäinen oikea työpaikka, jossa toimintaympäristö lainalaisuuksiin on selväpiirteinen. Ennen varsinaista kriisinhallintapalvelusta hyvin suoritettu varusmies- tai naisten vapaaehtoinen asepalvelus ja Kriisinhallintakeskuksen toteuttama

koulutus- ja valintatilaisuus (rotaatiokoulutus) antavat hyvät perusteet palveluksen suorittamiseksi. Palvelussuhteen ehdot ovat niin hyvät, että suunnitelmallisesti eläen kriisinhallintapalvelusajalta on mahdollisuus tienata hyvä pesämunna esimerkiksi opiskelujen kustannusten kattamiseen.

Sotilaallisissa kriisinhallintatehtävissä palvelemaan yleensä 6–12 kuukautta kerrallaan. Kriisinhallintatehtäviin haluavat hakeutuvat ensin sotilaallisen kriisinhallinnan toimintavalmiuteen. Hakemukset käsitellään Porin prikaatin Kriisinhallintasektorilla, josta hakeutujalle ilmoitetaan hyväksytystä tai hylätystä päätöksestä. Toimintavalmiusjakso on 12 kuukautta, jonka aikana henkilölle mahdollisesti tarjotaan tehtävää. Tässä vaiheessa henkilö voi kieltäytyä tai ottaa tehtävän vastaan, jälkimmäi-

Kuva: Puolustusvoimat

Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin

Teksti: kapteeni Taneli Malinen

sessä tapauksessa seuraa kotiin kutsukirje, jossa on ohjeet saapumisesta ja valmistautumisesta koulutus- ja valintatilaisuuteen. Kieltäytymistilanteessa ei joudu ”mustalle listalle”, Kriisinhallintasektorin henkilöstö ymmärtää varsinkin nuorten ihmisten elämäntilanteiden ja suunnitelmien muutokset.

Hakeutuminen sotilaallisen kriisinhallinnan toimintavalmiuteen tapahtuu sähköisesti OmaIntti-palvelun kautta: <https://asiointi.puolustusvoimat.fi/>

Haku on käynnissä ympäri vuoden. Vuosi jakaantuu neljään hakujaksoon, joiden päätteeksi hakemukset käsitellään Kriisinhallintasektorilla. Hakeutumaan kannustetaan kaikkia yleiset kelpoisuusehdot täyttäviä reserviläisiä!

Yleiset kelpoisuusehdot:

- Suomen kansalaisuus,
- hyvin suoritettu varusmiespalvelus tai naisten vapaaehtoinen asepalvelus,
- moitteettomat elämäntavat, ei merkintöjä rikosrekisterissä,
- hyvä terveys ja fyysinen kunto, ei merkittävää ylipainoa, voimakasta yliherkkyyttä ruoka- tai lääkeaineille, eikä hyönteisen pistoille,
- 12 minuutin juoksutestissä vähintään 2300 (esikunta-, valvonta- ja tukitehtävät) tai 2500 metrin tulos (operatiiviset tehtävät),
- EU:ssa tai ETA valtiossa myönnetty ajo-oikeus, vähintään B-luokka (ei lyhytaikainen), C-luokan ajo-oikeus katsotaan eduksi.

On huomioitava, että kouluttautuminen kannattaa aina. Erityisosamista vaativia tehtäviä ovat eri operaatioissa muun muassa sotilaspa-pin, lakimiehen, lääkärin, terveydenhoitoalan, tulkin, sähkönkäytönjohtajan ja erilaisten ajoneuvojen sekä työkoneiden kuljettajien tehtävät.

Porin prikaati kouluttaa vuosittain noin 250 esivalittua taistelijaa Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin (SKVJ) heinäkuun saapumiserässä. Koulutuksen jälkimmäisellä puoliskolla keskitytään kansainväliseen yhteistoimintaan sekä kriisinhallintaan ja sen aikana esivalitut taistelijat muodostavan Porin prikaatin valmiusyksikön.

Valintaperusteena SKVJ-koulutukseen on se, että taistelija on fyysisiltä ominaisuuksiltaan soveltuva kriisinhallintatehtäviin, eli 12 minuutin juoksutestin tulos on yli 2 500 metriä. Pelkkä fyysinen kunto, ei kuitenkaan tee hyvää kotimaan puolustajaa taikka rauhanturvaajaa, vaan myös psyykkisen puolen tulee olla kunnossa. Tätä pääsykokeissa testataan peruskokeilla ja tarkkailaan haastatteluissa. Kun koulutuksen alkuvaiheessa psyykkiset ja fyysiset ominaisuudet ovat keskiperto varusmiestä korkeammat, pystytään näiden päälle lisäämään osaamista ja työkaluja selviytymiseen enemmän. Lopputuloksena koulutuksen päätteeksi onkin rautaisessa kunnossa oleva joukko, mikä kykenee haastaviinkin tehtäviin.

SKVJ-koulutuksen jälkimmäisen puolikaan muodostavat lisä-, kriisinhallinta- ja valmiusharjoittelujaksot. Kriisinhallintajaksolla koulutetaan yleiset perusteet kriisinhallinnan perusteista eli partionti, saattuetoiminta, C-IED (Counter IED) -koulutus, joukkojenhallinta sekä yhteistoiminta helikoptereiden kanssa. Näihin koulutusjaksoihin sisällytetään myös osallistuminen kansainväliseen harjoitukseen joko kotimaassa tai ulkomailla. Tällä hetkellä palvelustaan suorittava SKVJ-yksikkö tulee osallistumaan Nordic Responce -harjoitukseen. Harjoituksessa yksikkö tulee toimimaan haastavissa olosuhteissa ulkomaalaisten joukkojen yhteydessä.

Kuva: Puolustusvoimat

Yhteistoiminta kansainvälisten kumppanimaiden sekä liittolaisten kanssa kehittää yksikön kotimaan puolustuskyvyn lisäksi myös osaamista kriisinhallintaan, missä joudutaan lähes poikkeuksetta työskentelemään ulkomaalaisten kanssa. Kielillisesti on siis erittäin tärkeää osata englantia ja myös uskaltaa käyttää sitä. Kielitaito on ominaisuus mitä pääsykokeissa mitataan ja sen ei tulisi olla ongelma SKVJ-sotilaalle. Koulutuksen päätteeksi yksikkö kykenee vaativien kotimaan puolustuksen tehtävien lisäksi yhteistoimintaan kansainvälisten joukkojen kanssa sekä jokainen taistelija omaa hyvät perusteet kriisinhallinnasta.

Varusmiespalvelukseen Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin voi tällä hetkellä hakea heinäkuun 2024 saapumiserään. Hakeutuminen onnistuu sähköisesti OmaIntti-palvelun kautta 31.1.2024 asti: <https://asiointi.puolustusvoimat.fi/>

*Vuonna 2009 Tšadissa mie-
luisin työtehtävä oli partiointi,
koska silloin tapasi paikalli-
sia.*

raatioon siksi, että olin lukion jäl-
keen ollut kahdeksan kuukautta va-
paaehtoistoissa Tansaniassa. Ounas-
telin Afrikka-kokemuksen olevan
hyödyllisempi Tšadissa kuin Afga-
nistanissa.

Operaatio oli motivoiva ja mielekäs
jatko vuoden mittaiselle koulutuk-
sellemme. Taistelupainotteinen kou-
lutus ei kuitenkaan valmistanut mei-
tä kanssakäymiseen niiden ihmisten
kanssa, joita olimme Tšadissa autta-
massa.

Operaatiosta sotatieteiden pariin

Vaikka meitä Tšadissa palvelleita ko-
siskeltiin vielä Afganistaniin, palasin
pian operaation jälkeen sotatieteel-
lisen tutkimuksen pariin Ruotsiin.

Tein toistaiseksi viimeisen yritykse-
ni palata Puolustusvoimien palve-
lukseen vuonna 2010, jolloin hain
Euroopan Unionin Pohjoismaisen
taisteluosaston tiedustelupuolelle.
Vahvuutenani pitämäni vahva Ruot-
si-osaamiseni taidettiin kuitenkin
kokea uhaksi, koska minua kohdel-
tiin vakoilijana.

Kohtelu tuntui tunkkaiselta. Järkei-
lin myöhemmin, että ehkä tieduste-
lu-upseerit eivät ymmärtäneet Suo-
men ja Ruotsin maanpuolustuskor-
keakoulujen eroa: Suomessa Maan-
puolustuskorkeakoulu on Puolus-
tusvoimien alaisuudessa, Ruotsissa
opetusministeriön.

Tutkijanurani kannalta oli toden-
näköisesti hyvä, että jäin Ruotsiin.
Vuotta myöhemmin minulle tarjot-
tiin täysin rahoitettu tohtoriopiske-
lijapaikka tutkimusprojektissa, joka
keskittyi entisten taistelijoiden ver-
kostoihin Länsi-Afrikassa sijaitsevas-
sa Liberiassa. Tarjoukseen vaikutti
kokemukseni armeijassa ja Saharan
eteläpuoleisessa Afrikassa.

Liberia on yksi maailman köyhim-
mistä maista. Maan kehitys oli taan-
tunut sotien vuoksi.

Vietin Liberiassa tulevien vuosien
aikana kaiken kaikkiaan viisitoista
kuukautta. Asuin pitkiä aikoja mel-
ko alkeellisissa oloissa entisten tais-
telijoiden kanssa ymmärtääkseni
heidän kokemuksiaan sodan aikana

Mihin palvelus Suomen kansainvälisessä valmiusjoukossa vei?

Teksti ja kuvat: Ilmari Käihkö

Asepalvelukseni Suomen
kansainvälisessä valmius-
joukossa oli luonnollinen
jatke Ruotsin Maanpuo-
lustuskorkeakoulussa suorittamalle-
ni valtiotieteen, kriisinhallinnan ja
kansainvälisen yhteistyön maisteri-
tutkinnolleni.

Astuessani sisään Huovinrinteen
porteista heinäkuussa 2008 oli Suo-
mi turvallisuuspoliittisesti murros-
kohdassa. Olimme sotilaallisesti
liittoutumattomia. Vaikka Venäjä
hyökkäsi peruskoulutuskauteni ai-
kana Georgiaan, ei sota tuntunut
vaikuttavan koulutukseemme mi-
tenkään.

Kansainvälisesti Suomi osallistui
yhä vaativampiin operaatioihin

esimerkiksi Afganistanissa. Vaikka
useat Afganistanissa palvelleet kou-
luttajamme ymmärsivät maan tur-
vallisuustilanteen heikkenevän, ei
Suomessa saanut virallisesti puhua
sodasta.

Kansainvälisessä koulutuksessamme
kokemukset rauhanturvaamisesta
entisessä Jugoslaviassa olivat usein
ristiriidassa koulutuksessa käytetty-
jen Afganistanin – ja jossain määrin
Irakin – sotien oppien kanssa.

Palveluseräni oli ensimmäinen, jota
koulutettiin suoraan kansainvälisiin
operaatioihin. Palvelustovereistani
moni lähti pian reserviin kotiudut-
tuaan Afganistaniin, Kosovoon tai
Tšadiin.

Hain itse viimeksi mainittuun ope-

ja sen jälkeen. Työ oli rankkaa, mutta mielenkiintoista.

Väiteltäessäni kesällä 2016 sain japanilaisen postdoc-apurahan, jonka avulla aloin tutkia ukrainalaisia vapaaehtoispataljoonia. Olin kiinnostunut Ukrainasta Maidanin vallankumouksen aikaan keväällä 2014, jolloin katsoin järkyttyneenä uutisista, kun mielenosoittajia ammuttiin Kiovasa.

Sittenmin Venäjä valtasi Ukrainalta Krimin niemimaan ja lietsoi eripuraa Ukrainan itäosissa. Syksyllä 2014 Venäläiset sotilaat pelastivat väliintulollaan Kiovan hallitusta vastustavat separatistit, ja pakottivat hallituksen allekirjoittamaan tulitaukosopimuksen.

Minua hämmensi se, että syksyllä 2016 harva tuntui muistavan Ukrainaa ja siellä jatkuva sota.

Ehdin ennen covid-pandemiaa käydä Ukrainassa yksitoista kertaa haastattelemassa vapaaehtoispataljoonien taistelijoita. He tarttuivat aseisiin vastustaakseen separatismia, ja ostivat vallankumousta seuranneelle väliaikaishallitukselle ja armeijalle aikaa valmistautua sotaan.

Sotilaskokemukseni helpotti edelleen kanssakäymistä ukrainalaisten veteraanien kanssa. Kuten Liberiasakin, monesta tuli hyviä ystäviäni. Kirjani vapaaehtoisista taistelijoista Ukrainassa ilmestyy vuodenvaihteessa.

Palasin osittain Suomeen pandemian aikana, jossa päädyin tutkimukseni takia julkisuuteen Venäjän laajamittaisen hyökkäyksen takia. Tutkimustani teen kuitenkin pääosin edelleen Ruotsissa. Syy tähän on ilmeinen: Ruotsissa panostetaan sotatieteelliseen tutkimukseen huomattavasti Suomea enemmän. Toivon tilanteen parantuvan puolustusmäärärahojen nyt noustessa.

Suomi uusien haasteiden edessä

Viisitoista vuotta asepalvelukseni jälkeen Suomen turvallisuuspoliittinen asema on monessa suhteessa selkiytynyt.

Olemme liittyneet puolustusliitto Natoon. Venäjän laajamittainen hyökkäys Ukrainaan helmikuussa 2022 vahvisti pitkäaikaista käsitystämme Venäjästä suurimpana turvallisuusuhkanamme.

Kansainvälisen liittouman tappio Afganistanissa elokuussa 2021 sinetöi toistaiseksi osallistumisemme vaativiin kansainvälisiin valtionrakennusoperaatioihin.

Selkeämpi tilanne ei tietysti merkitse sitä, että turvallisuuspoliittinen tilanteemme on helpottunut. Päinvastoin.

Ukrainassa käyty sota on laajin Euroopassa sitten toisen maailmansodan. Sota voi jatkua vielä kauan.

Vuosi 2017 perinteikkäässä tohtoripromootiossa Upsalan tuomiokirkossa.

Vaikka Nato-jäsenyys nostaa kynnystä hyökätä Suomeen, odotetaan meidän myös puolustavan muita puolustusliittoon kuuluvia maita. Meidän onkin oltava valmiita laajaan kirjoon tehtäviä, jotka vaihtelevat perinteisestä rauhanturvaamisesta valtioidenväliseen sotaan osana laajempaa liittoumaa.

Uuden tilanteen luomat vaatimukset heijastuvat niin tutkimukseen ja sen tarpeeseen, kuin teihin porilaisiin.

Meidän tutkijoiden vastuulla on valmistaa meitä tuntematonta tulevaisuutta varten. Te porilaiset vuorostaan turvaatte kotona yhteiskuntaamme, perustuslakiamme ja yhteisiä arvojamme. Ulkomailla palvelette Suomen ulko- ja turvallisuuspoliittisia intressejä ja edustatte Suomea ulospäin.

Tehtävät ovat vaativia, mutta tärkeitä. Tahdonkin lopettaa kiittämällä teitä tärkeästä työstänne. Kiitos.

Kirjoittaja on kriisinhallintaveteraani ja sotatieteiden dosentti Ruotsin Maanpuolustuskorkeakoulussa.

*Kahvitauko
Liberiassa
keväällä 2012
lähellä Guinean
rajaa.*

Villen Jotos kerää satapäisen joukon Oripään metsiin

Teksti: Matti Vihurila Kuvat: Maaseudun Tulevaisuus
/Jaana Kankaanpää ja Ville Auramaan arkistot

Oripääläinen **Ville Auramaa** suoritti varusmiespalveluksensa Porin prikaatissa vuosina 1977–78. Alokasaika sujui 4.JK:ssa, ja loput kahdeksan kuukauden palveluksesta 3.JK:ssa. Tuskin kovakuntoinen hiihtäjänuorukainen olisi tuolloin villeimmissäkään kuvitelmissa arvata, että jonain päivänä hänen nimeään kantava jotos keräisi

Oripään metsiin satapäisen joukon iloisia liikkujia. Varusmiespalveluksen jälkeen korpraali Ville työskenteli mm. maalarina ja metsänhoitotyöntekijänä, kunnes otti kotitilansa hoitaakseen. Liikunta sisältyi edelleen tärkeänä osana hänen jokapäiväiseen arkeensa.

Terve Ville, mitä kuuluu?

- Kiitos kysymästä. Asun edelleen

täällä kotitilalla ja toimin samalla lähes 90-vuotiaan äitini omaishoitajana.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

- Itsepäinen, huumorintajuinen ja jokapaikanhöylä.

Millaisia muistoja varusmiesajalta Säkylästä on jäänyt mieleen?

- Ihan mukavia. Olin tuolloin jonkin-

moinen hiihtäjä ja kuuluin prikaatin hiihtovalmennettaviin. Liikuntakasvatusupseeri **Seppo Kompuinen** johti valmennusta, ja muistelen, että kisoissa käytiin ainakin Parolassa ja Vekaranjärvellä. 3.JK:n ajalta mieleen muistuvat ainakin päällikkönä toiminut kapteeni **Heikki Nummenranta** ja kouluttaja, luutnantti **Mauri Ikonen**. 3.JK:ssa palveli tuolloin meidän vanhempien jääkärien lisäksi mm. traktorinkuljettajia ja sotilaspoliiseja.

Armeijan jälkeen teit tilan ulkopuolisten töiden ohella pitkän rupeaman maataloustöitä.

- Pitää paikkansa. Viljelyksien ohella meillä oli lehmiäkin vielä 2000-luvun alkupuolella. Pellot ovat nykyään naapurin viljelyksessä.

Nimeäsi kantava Villen Jotos keräsi tänä syksynä taas satapäisen osallistujajoukon. Miten kaikki sai alkunsa?

- Ajatus jotoksesta oli kytenyt jo pitkään mielessäni, ja vuonna 2015 järjestimme ensimmäisen täällä kotikulmilla. Mukana oli 13 joukkuetta. Ensimmäiset kolme kertaa pysytelimme Makkarkoskella, mutta osallistujamäärän kasvaessa tapahtuma siirrettiin Oripään lentokentän maisemiin. Aluksi tukikohtana toimi Oripään metsästysmaja, mutta mm. rajallinen pysäköintitila edellytti siirtymistä lentokentälle. Nykyisin kilpailukeskuksena on lentokentän kuppeessa sijaitseva Okra-talo.

Pienestä jotoksesta on kehittynyt sa-

tapäisiä joukkoja liikuttava massatapahtuma. Miten sellaisen järjestäminen onnistuu?

- Kaiken aikaa Oripään reservialiupseerit ovat olleet mukana järjestelyissä. Muita yhteistyökumppaneita ovat mm. paikallinen urheiluseura ja metsästysseura, Martat, VPK ja Kyrön Urheiluautoilijat. Näiden lisäksi on muutamia yksityishenkilöitä, jotka pitävät omaa rastiaan. Tämänvuotisessa jotoksessa oli 3–6-henkiä joukkueita kaikkiaan 105. Jotain suosiosta kertoo kai sekin, että ensi vuodelle on jo ilmoittautunut noin 70 joukkuetta. Porin prikaati on viimeiset kolme vuotta ollut mukana tukemassa tapahtumaa. Yhteysupseerina toimii Oripään oma poika, majuri ja kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Matti Kulmanen**. Niin ikään prikaatissa työskentelevä **Suvi Lähteenmäki** on ollut alusta alkaen mukana ja hoitaa mm. ilmoittautumisia ja lähtöjärjestyksen. Prikaatin apulaiskomentajat ovat toimineet tapahtuman suojelijoina, viimeksi ohjelmassa oli myös kenttärovasti **Risto Katilan** toimittama kenttähartaus, ja sotilaskotiauto tarjosi maukkaita palvelujaan. Vaikka jotos kantaakin nimeäni, haluan korostaa, että alusta alkaen homma on ollut tiimityötä.

Mitä jotos pitää sisällään?

- Kymmenellä rastilla on monenlaisia joukolla suoritettavia tehtäviä ja kysymyksiä mm. luontoon, urheiluun ja selviytymistaitoihin liittyen. Ensimmäiset joukkueet lähevät liik-

Ville joskus kauan sitten.

keelle klo 18, ja tavoitteena on, että noin 10 km:n reitiltä ollaan maalissa puoliin öihin. Naisjoukkueita oli tänä vuonna mukana arviolta 25, ja ilokseni huomaisin, että myös nuoret ovat löytäneet jotoksemme.

Mikä on Villen Jotoksen tulevaisuus?

- Ensi vuonna on 10-vuotisjuhla-jotos. Katsotaan nyt rauhassa vuosi kerrallaan, miten edetään. Tarvetta tällaisille tapahtumille kyllä on, ja v. 2022 Reserviläisliitto huomioikin meidät ja antoi tunnustusta järjestelyistä.

Ville Auramaa (vas.), Matti Kulmanen ja Suvi Lähteenmäki iloitsevat Villen Jotoksen saamaa huimaa suosiota. Tänä vuonna mukana oli 105 joukkuetta.

Loimaa
Iyväällä tulevaisuudesta

SAURUS

Posti tuo tärkeän kirjeen!

Kuva: viestimies Vilhelmi Salonen

Maanantai 8.1.2024 on monelle odotettu ja jännittäväkin päivä; varusmiespalvelus alkaa. Elämässä kääntyy uusi kortti, ja siihen kannattaa varautua jo ennalta ja suunnitella tulevaa palvelusaikaa. Varusmiesajasta saa enemmän irti ja palvelus on helpompaa, kun tietyt speksit ovat kunnossa.

Tammikuussa 2024 palvelukseen astuvien aloaskirje on lähtenyt postissa marraskuussa 2023. Joten kirje on jo kolahtanut postiluukusta. Toivotavasti se on myös avattuna? Alokaskirjeestä löytyvät QR-koodit Porin prikaatin ennakokyselyyn, alokasinfoon sekä intti.fi ja marsmars.fi-sivuille. Näihin kannattaa tutustua ja vastailla, jotta aloitus tammikuussa sujuu mukavammin.

Ennakokyselyssä kysytään tärkeitä perusasioita, kuten tilinumeroa, alokkaan itsensä ja lähiomaisen yhteystietoja sekä ruoka-aineallergioita. Ja ehkä se eniten pohdittava asia eli tuleva aselaji/koulutushaarakäynnös kannattaa ilmoittaa, koska se vaikuttaa mihin perusyksikköön alokas sijoitetaan! Nämä kaik-

ki ovat merkittäviä asioita, joten kyselyyn kannattaa vastata viimeistään sunnuntaina 31.12.2023.

Alokasinfosta löytyy kaikkea mahdollista, hyödyllistä tietoa varusmiespalveluksen aloittamiseen liittyen. Infosta löytyy tietoa mm. liikunnan merkityksestä ennen palvelusta, prikaatiin saapumisesta joko omalla autolla tai kuljetuksella, hiusten siisteydestä, päivärahoista, mitä tarvitset mukaan, palvelusajasta, sotilaskodista, vapaa-ajasta, sosiaalikirjastoireiden sekä sotilaspappien palveluista ja paljon muusta. Kannattaa lukea!

Intti.fi-sivut ovat kattava ”joka varusmiehen tietopankki”. Sivuilta löytyy lisätietoa vaihtoehdoista suorittaa palvelus, millaisia tehtäviä on tarjolla ja miten palvelukseen kannattaa valmistautua. Sivuilta löytyy tietoa myös erityistehtävistä. Jos palveluksen aloittamisajankohdalle tai -paikan muutokselle on pakottava tarve, löytyy sivuilta infoa myös tähän.

MarsMars.fi on puolustusvoimien sosiaalisen median liikuntapalvelu, jota kannattaa hyödyntää ennen palveluksen alkua. MarsMarsin sa käyttöönsä sovelluskaupasta, eikä mak-

sa mitään. Sovelluksen avulla pääsee kohottamaan fyysistä kuntoaan, asettamaan tavoitteitaan ja seuraamaan kehitystään. Fyysiseen kuntoon kannattaa satsata ennen palvelusta, jotta oma toimintakyky ja hyvinvointi vastaisivat varusmiespalveluksen fyysisiin vaatimuksiin.

Varusmiespalvelus on fyysisesti, psyykkisesti ja sosiaalisestikin vaativaa, erilaista kuin siviilissä. Toimintaympäristö muuttuu, kaveripiirit muuttuvat ja oma roolikin muuttuu. Tähän kaikkeen kuitenkin pystyy sopeutumaan, kun valmistautuu ennalta. Jokainen askel, jokainen pohdittu ajatus palveluksesta, jokainen keskustelu sosiaalisten verkostojen vahvistamiseksi, jokainen suunnitelma liittyen tulevaan palvelukseen ja tavoitteiden asetteluun mahdollistaa hyvän toimintakyvyn ja hyvinvoinnin varusmiespalveluksessa. Suunnataan innostuneet ja odottavat katseet tammikuuhun 2024.

Tervetuloa Porin prikaatiin!

Karita Rosnell
Sosiaalikirjasto
Porin prikaati

Varusmies- toimikunnan puheenjohtajan terveiset

Teksti: kersantti Vilho Saarinen

Kuva: jääkäri Samuel Vieno

Tapahtumantäyteisen ja antois-
san vuoden jälkeen on tulossa
päätökseen oma palvelukseni
sekä toimikauteni Varusmiestoimi-
kunnan puheenjohtajana. Perehdy-
tykseni puheenjohtajaksi alkoi kaksi
viikkoa ennen aliupseerikurssin pää-
töstä ja edeltävän puheenjohtajan
kotiutumista. Puheenjohtajan teh-
täväkuva on liian monipuolinen sii-
hen, että olisin voinut valmistautua
kaikkeen niin nopeassa ajassa, mut-
ta edeltäjäni antoi minulle avaimet
ja valmiudet selvittää tulevista haas-
teista ja kokemuksista.

Ensimmäisillä viikoilla minun piti
nopeasti orientoitua uuteen tehtä-
väni sekä rooliini varusmiesjohta-
jana. Uuden saapumiserän alokas-
kausi oli VMTK:lle kiireellistä aikaa.
Kävimme jokaisessa yksikössä pitä-
mässä oppitunnin alokkaille VMT-
K:n toiminnasta, lomakyydeistä ja
liikkurin käytöstä. Välillä saimme
juosta, jotta ehdimme seuraavan
yksikköön ajoissa. Alokaskaudella
järjestettiin myös jälleen tupaliiga,
jossa jokaisen komppanian tuvat
ottivat toisistaan mittaa jalkapallos-
sa. Tarkoituksena oli saada jokainen
varusmies liikkumaan ja uudet alok-

kaat tutustumaan omiin palvelusto-
vereihinsa paremmin. Parhaat tuvat
etenivät finaaliin muita yksiköitä
vastaan. Myös järjestyksenvalvoja-
kurssi saatiin pidettyä uudestaan
varusmiehille alennettuun hintaan.
Molemmat olivat suuria menes-
tyksiä, joihin osallistui noin puolet
enemmän varusmiehiä kuin kevääl-
lä. Ongelmana oli kuitenkin peli- ja
koulutuspäivien aikatauluttaminen
yksiköiden omien ohjelmien men-
nessä niiden päälle.

Alokaskauden jälkeen uudet yhdek-
sän kuukautta palvelevat VMTK-sih-
teeri ja TOS-asiamies aloittivat teh-
tävänsä heittäytymällä suoraan sy-
vään päätyyn kokoustamalla prikaa-
tin komentajan kanssa. Vanhan saa-
pumiserän kokoneiden konkareiden
palvelus alkoi puolestaan lähestyä
loppuaan. Heidän lähtönsä oli mel-
ko kova isku itselleni, sillä he olivat
paitsi erittäin ammattitaitoisia ja pä-
teviä kollegoitani, mutta myös hyviä
ystäviäni. Viimeisillä viikoillaan he
kuitenkin näyttivät uusille toimijoil-
le esimerkkiä ja arki rullaa edelleen
sulavasti.

Yhdeksän kuukautta palvelleiden
kotiutumisen kunniaksi VMTK jär-

jesti artisti Jambon keikan Porilai-
saukiolla. Keikka oli muuten menes-
tys, mutta valitettavasti esiintymis-
päivänä Sotilaspoliisikomppania oli
sotaharjoituksessa, jonka myötä suu-
rin osa 9 kk palvelleista varusmiehis-
tä ei päässyt paikalle. Joulukuussa
kotiutuville VMTK on järjestänyt
stand-up koomikko Niko Kivelän
esityksen Sotilaskodissa. Virheistä
oppien, tällä kertaa turvallisempana
ajankohtana.

Tämä kulunut vuosi on ollut yksi
tapahtumarikkaimmista ja mieleen-
painuvimmista vuosista tähänasti-
sessa elämässäni. VMTK:n puheen-
johtajana olen päässyt kokemaan
niin monia eri puolia palveluksesta,
ja välillä saanut tutustua siihen, mi-
ten Puolustusvoimat toimii kulissien
takana. Johtajakauteni ei todella-
kaan ole rajoittunut vain toimistossa
istumiseen, vaan olen saanut koetel-
la taitojani myös maastoharjoituk-
sissa. Palvelukseni lähestyy nyt lop-
puaan, mutta viimeisenä tehtävänä-
ni varmistan, että seuraava puheen-
johtaja on valmis omaan kauteensa
ja sen mukana tuleviin haasteisiin.

Näin vietettiin joulua 1939 siellä jossakin. Kuva: Sanoman arkisto.

Joulun viettoa 84 vuotta sitten

Teksti: Joni Lindeman, everstiluutnantti EVP

Vaikka 84 vuotta sitten Suomi oli sodassa, vietettiin joulua niin rintamalla kuin kotirintamallakin kaikesta huolimatta. Juhlan viettäminen oli tosin melko lailla erilaista aikaisempiin vuosiin verrattuna, kun perheet olivat hajallaan isien ja joidenkin äitien, poikien ja joidenkin tyttärien ollessa rintamalla. Onhan joulun vietto perinteisesti ollut ja on edelleenkin perhejuhla ja yhdessäolon aikaa. Aattona Neuvostoliitto hyökkäsi voimakkaasti Kollaalla ja Suomussalmen suunnalla Raatteen tien suuntaisesti. Lisäksi huhuttiin, että neuvostojoukot olisivat nousseet maihin Uraan salmessä.

Tapahtumia rintamalla 24.12.1939

Jouluaatto oli sodan 25. päivä. Kollaalla neuvostojoukot hyökkäsivät panssarivaunujen tukemana jouluaattona ja joulupäivänä parikin kertaa. Yritykset saatiin kuitenkin torjuttua. Suomussalmen suunnalla Neuvostoliiton 163 divisioona oli kaivautunut tiukasti Raatteen tien varteen eikä suomalaiset olleet saaneet tuhottua divisioonaa niille

sijoilleen. Jouluaattona divisioona aloitti murtautumisyrittäksen motista voimakkaan tykistön tukemana. Hyökkäys onnistuttiin torjumaan vaivoin koko iltapäivän kestäneissä taisteluissa ja suomalaiset menettivät joitain asemiaan.

Aaton pimentyessä alkoi Viipurissa levitä huhu, että neuvostojoukot olisivat nousseet maihin Uraan salmella. Huhujen mukaan pitkä panssarivaunu- ja autokolonna oli matkalla kohti kaupunkia Viipurinlahden suunnalla. II armeijakunnan esikunta koitti kumota huhun, koska jää ei vielä kantaisi panssarivaunuja. Huhun vuoksi annettiin kuitenkin hälytys ja maihin noussutta joukkoa valmistauduttiin torjumaan. Lopulta paljastui, että kyseessä oli oma huoltokolonna, joka oli matkalla linnakesaareen. Kolonnan valot olivat herättäneet valppaana olleen rantavartion mielikuvituksen.

Joulu rintamalla

Käynnissä olleista taisteluista huolimatta rintamalla pidettiin joulukirkkoja. Joissain tapauksissa sotilaspastorit kiersivät yhdessä huoltohenkilöstön kanssa etulinjan

korsuissa pitämässä jouluhartauksia ja jakamassa kotirintamalta tulleita paketteja. Kollaalla jouluhartauden piti pastori **J Rantamaa** kenttäjumalanpalveluksena vain noin 150 metrin päässä etulinjasta. Hartaudessa laulettiin Enkeli taivaan, rukoiltiin ja kuunneltiin pastorin puhe. Tilaisuutta eivät häirinneet sotilaiden yli lentäneet ja noin 200 metrin päähän iskeytyneet tykistön kranaatit tai etäämpänä kuuluneet pikakiväärien sarjat. Kollaalla valistusupseerina ollut **Erkki Palolampi** kertoi, että hartaushetki vietettiin ”rauhan ja joulun tunnelmissa”.

Vastapuoli ei kunnioittanut joulurauhaa ja taistelut jatkuivat rintamalla enemmän tai vähemmän kiivaina koko joulun ajan. Tästä huolimatta suomalaiset joukot pyrkivät rakentamaan jonkinlaisen joulutunnelman majoituskorsuihinsa. Korsuihin tuotiin kuusia, jotka koristeltiin eri tavoin, vaikka koristeet eivät välttämättä olleet kovin jouluisia. Etulinjan takana lottakanttiinit pyrkivät myös luomaan jouluisia tunnelmaa, vaikka perinteiseen jouluun ei rintamalla ollut mahdollisuutta. Ja varmasti jokainen rintamalla ollut sotilas ja lotta tunsikin kaipausta läheistensä luo.

Joulu kotirintamalla

Sotatoimialueen ulkopuolella jouluaatto sujui kohtuullisen rauhallisesti. Neuvostoilmavoimat ei pommittanut kotirintaman kohteita huonon lentosään takia ja muutenkin tuntui olosuhteisiin nähden jouluiselta. Lähes jokaisessa perheessä ja kodissa oli kuitenkin murheellinen tunnelma, koska perheestä joku oli rintamalla kaukana läheisistään. Jouluaattoon mennessä oli menehtynyt jo lähes 4 500 suomalaista sotilasta ja kolme lottaa. Heistä noin 1 800 oli perheellisiä ja yli 1 500 heistä oli lapsia. Monessa suomalaisperheessä joulu oli siten surullinen juhla. Osa perheistä oli jo joutunut jättämään rakkaan kotinsa joko

pommitusten tai väestön evakuoinnin vuoksi. Siten osa perheistä joutui viettämään joulua vieraassa paikassa vieraiden ihmisten kanssa. Monissa kaupungeissa, työpaikoilla, taloissa ja väestönsuojissa ihmiset kokoontuivat yhteisiin joulujuhliin nyyttikestiperiaatteella. Yhteisöllisyys oli silloin vielä voimissaan.

Esimerkiksi Turussa jouluvirtensä turkulaiset saivat laulaa rauhassa, mutta yön aikana paksu pilvikerros väistyi. Joulupäivän taivas oli pilvetön, sää kirkas ja kylmä. Ennen pitkää hälytys sireenit alkoivat ulvoa. Turkua lähestyi yhdeksän SB-pommikoneen muodostelma. Ilmatorjunta ampui valokuova-ammuksia ja ihmiset suojautuivat kuka minnekin. Tulipaloja syttyi, rakennuksia tuhoutui ja kolme ihmistä sai surmansa. Se siitä joulurauhasta.

Joulun tuntua yritettiin tehdä myös pommisuojan ahtauteen.

Joulutunnelmia

Seura-lehden joulunumeroon, joka ilmestyi jo 20. joulukuuta kirjoitti pääkirjoituksen kirjailija **Yrjö Soini** nimimerkillä Agapetus. Soini oli saanut kirjoittaa monta joulukirjoitusta puhuen aina samoista aiheista; kuusesta, lipeäkalasta, kinkusta, tortuista ja lahjoista. Sotajouluna 1939 hänen ei kuitenkaan tarvinnut toistaa itseään, kun hän kirjoitti: ”Tietenkin on joulukuusi kynttilöineen tänäkin vuonna kaikkialla, missä se voi olla, mutta ajatus kulkee muualla. Se ei näe lepattavia kynttilänliekkejä, se tähtää kauemmaksi, lumisiin metsiin ja korpiin, missä suomalainen

mies lumituiskussa ja pakkasessa puristaa kivääriään ja tähyilee sinne, missä tietää vainolaisen olevan. Sydän ei ole täällä koristetun joulupuun äärellä, vaan se on – ja kaikkien suomalaisten sydämet ovat – jouluyön vahdin, isänmaan puolustajan luona.” Hänen mukaansa näyttämällä surullista naamaa tehdään vain palvelus viholliselle. ”Marisijoille ja hermonsa menettäneille itkunsekaisille on lyötävä yhteisesti nyrkki pöytään ja sanottava: nyt suu poikki ja kasvot rohkeiksi. Jokainen, joka tämän surunvoittoiselle naapurilleen tekee, suorittaa isänmaallisen teon.”

Vuonna 2023 me emme onneksi vietä sotajoulua. Meillä on asiat kohtuullisen hyvin, jotta voimme hiljentyä ja rauhoittua läheistemme kanssa viettämään, kuten Suomen Turussa julistettavassa joulurauhassa sanotaan, ”meidän Herramme ja Vapahtajamme armorikasta syntymäjuhlaa”. Meillä on kuitenkin yksinäisiä nuoria ja vanhuksia, vähäosaisia ja muita ihmisiä, joille joulu on kuin sota-ajan joulu; yksinäisyyttä, kaipuuta, pelkoa ja kurjuutta. Pyrkikäämme huomioimaan myös heitä omien mahdollisuuksien rajoissa, jotta heidänkin elämäänsä tulisi edes hetkeksi joulun iloa ja valoa.

Pastori Rantamaa piti jouluaattona kenttäjumalanpalveluksen Kollaan taistelijoille. SA-KUVA

Ennen lumisadetta poseerattiin yhteiskuvassa leirikodin edustalla.

Kuva: Joonas Pekkala

Sotilaskoti harjoitteli Hammerissa

Jutun kokosivat Elina Halminen ja Jenni Tanski
Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Neljä Säkylän sotilaskotiyhdistyksen jäsentä osallistui Hammer 23 -harjoituksen sotilaskotitoimintaan loka-marraskuun vaihteessa Niinisalon Pohjanankaalla. Harjoitukseen osallistui noin 2 600 sotilasta. Sotilaskoti harjoitteli leirisotilaskodissa omaa tehtäväänsä ja palveli kenttäolosuhteissa yhteensä 15 sisaren voimin, jotka tulivat kahdeksasta eri sotilaskotiyhdistyksestä.

Säkylän sotilaskotiyhdistyksen harjoitukseen osallistuivat **Katriina Salmi, Leena Punkari, Satu Lehmus ja Annastiina Karkkila.**

Harjoituksen varavetäjänä, Lahden sotilaskotiyhdistyksen harjoituskonkari **Anja Rehulan** apuna toiminut Punkari kertoo harjoituksen onnistuneen lievestä hankaluuksista huolimatta hyvin.

Harjoituksen aikana tehtiin kaikkea, mitä vaaditaan leirisotilaskodin pyörittämiseksi ja maastomyyntikeikkojen onnistumiseksi. Kenttäleipomomunkit olivat tässäkin harjoituksessa erittäin suosittuja. Paistamiseen tosin vuodenaika toi omat rajoituksensa.

– Valoisaa aikaa ei ollut montaa tuntia, ja teltassa ei ollut valaistusta. Runsas lumentulo keskeytti paiston kahdeksi päiväksi, koska teltaan tuiskusi lunta ja teltan katolta lämmön vaikutuksesta sulanut lumi tipui rikkinäisen katon läpi rasvakeittimeen. Paistoa ei voitu työturvallisuussyistä jatkaa ennen lumisateen loppumista, Punkari kertoo kenttäolosuhteiden haasteita.

Leipomista, sämpylöiden ja lihapiirakoiden täyttämistä, täydennyshankintojen tekemistä, kahvinkeittoa,

siivoamista, tiskaamista, myyntitiskien kunnossapitoa, kassatyöskentelyä ja maastokeikkoja riitti silloinkin, kun kenttäleipomo oli poissa käytöstä.

– Päivät olivat ympäripyöreitä, mutta minkäs muun takia sinne mennäänkään kuin varusmiesten ja reserviläisten pariin kanttiinipalveluja viemään. Iltaisin ei unta tarvinnut odotella.

Kolme harjoitukseen osallistunutta Säkylän sotilaskodin vapaaehtoista vastasi seuraaviin kysymyksiin.

- Kuinka kauan olet ollut sotilaskotiyhdistyksen jäsen?
- Montako kertaa olet osallistunut suuriin harjoituksiin?
- Mikä sai sinut lähtemään mukaan?
- Montako päivää olit harjoituksessa?
- Mikä oli parasta?
- Mikä oli haastavinta?
- Mitä pakkaat seuraavalla kerralla mukaan?

Harjoitukseen osallistuvien vapaaehtoisten tehtäviin kuuluu muun muassa leirisotilaskodin kassalla toimiminen.

Annastiina Karkkila

- Olen ollut mukana sotilaskotitoiminnassa kaksi vuotta.
- Hammer 23 oli toinen valtakunnallinen harjoitus, jossa olen ollut mukana.
- Tahto tehdä työtä yhteisen maanpuolustuksellisen hyvän eteen.
- Kymmenen päivää.
- Harjoituksen parasta antia oli yhteisöllisyys, yhteinen tekeminen. Harjoitus laittaa asiat oikeaan perspektiiviin ja oikeisiin mitta-suhteisiin. Siinä oma minä jää vähemmälle huomiolle.
- Haastavinta oli hyvästellä uudet ystävät ja läheisiksi tulleet työka-verit.
- Mukaan kannattaa aina pakata aimo annos tervettä järkeä, positiivisuutta, leveä hymy ja avoin sydän.

Leena Punkari

- Niinisalon sotilaskotiyhdistykseen liityin vuoden 1995 lokakuussa. Sieltä siirryin Säkylään vuoden 2017 alusta (jos muistan oikein ajankohdan...).
- Tämä oli viides suuri harjoitus. Aikaisemmin kolme kertaa Rovajärvellä, ja edellinen oli Arrow 2019 Pohjankankaalla.
- Poikkeusolojen harjoittelu on aivan oma maailmansa, ja roolini 2. Sotilaskotipiirin varapäällikkönäkin jo velvoittaa pitämään taitoja yllä ja kehittämään omaa osaamista yhteistyöstä Puolustusvoimien kanssa.
- Olin mukana yhdeksän kokonaista päivää. Ensimmäisen päivän kuorman vastaanottoon ja purkuun sekä kodin kuntoon laittamiseen en ehtinyt.
- Yhdessä tekeminen ja onnistuminen on hienoa! Sekä sen huomaa, että kaikista selviää, vaikka kaikki ei aina suju ennakkosuunnitelmien mukaan. Kaiken kruunavat tyytyväiset asiakkaat ja heidän kiitoksensa.
- Erilaisten ihmisten kanssa toimiminen, kaikkien huomioon ottaminen.
- Seikkailumieltä (kuten nytkin), iltalukemista, villasukkia monta paria ja esiliinan!

Kahvivettä keitettiin ulkosalilla Teuva-keitteimissä.

Satu Lehmus

- Liityin Säkylän sotilaskotiyhdistykseen helmikuussa 2022.
- Olin nyt ensimmäistä kertaa mukana harjoituksessa.
- Kiinnostus kehittää osaamistani poikkeusolojen sotilaskotitoiminnassa. Sotilaskotijärjestö on sitoutunut hoitamaan tehtävänsä kaikissa olosuhteissa.
- Kolme päivää.
- Sotilaskodin kiitolliset asiakkaat. Hammer 23 -harjoitukseen osallistuneet saivat leirikodissa kaivatun kuivan, lämpimän ja maukkaan tauon. Täydet pisteet myös harjoituksen hyvin organisoidulle ja toimivalle sotilaskotitiimille Anja Rehulan johdolla. Oli hienoa tutustua usean eri sotilaskotiyhdistyksen sisäriin.
- Se, ettei pysty aina ennakoimaan tiettyjen tuotteiden menekkiä. Silloin, kun kysyntää on, pitää olla valmius tehdä paljon tuotteita myyntiin todella nopealla aikataululla.
- Tärkeintä on ottaa mukaan avoin mieli ja varautua kaikkeen sekä palvella hymyllä ja sydämellä!

Jatkosodan päättymisen 79-vuotismuistojuhla Niinisalon sotilaskodissa

Porin prikaati, Kankaanpään kaupunki ja Niinisalon sotilaskotiyhdistys ry järjestävät tiettävästi vuosittain jatkosodan päättymisen muistojuhlan. Juhlien aloite tuli aikoinaan monen vanhemman ihmisen tuntemalta sotaveteraanilta **Vihtori Siivolta**. Asia liikuttaa minua erityisesti näinä vuosina, kun ei Kankaanpäässä ole enää kuin yksi sotaveteraani elossa. Isäni lähti molempiin sotiin Niinisalosta tykkivaljakon ajajana ja palasi siviiliin tykistön alikersanttina. Hän kuoli sydänkohtaukseen jo vuonna 1971 kesällä, kun olin Säkylän Huovrinteellä aliupseerikoulussa. Hänen elinaikanaan ei oikein veteraaneja noteerattu.

Synnyin silloin kun Japani antautui ja toinen maailmansota päättyi, joten minulla ei ole henkilökohtaista muistikuvaa sota-ajoista. Melkein kaikki kirjallisuus siitä on tullut luetua. Sen sijaan jo sodan jälkeinen pula-aika on piirtynyt mieleen muutamina muistikuvina.

Vaikka olen asunut Turussa vuodesta 1966 lähtien, pidän edelleen vanhaa kotitaloa tukikohtana Kankaanpäässä. Aina ei olla oltu paikka-

kunnalla juhlien aikaan. Nyt oltiin. Tieto juhlasta tuli yllättäen **Anssi Joutsenlahden** facebook-postauksesta juhlapäivän aamuna. Päätimme vaimon kanssa heti, että sinne mennään.

Juhlan aloitti Satakunnan Sotaveteraanipiirin puhallinorkesteri SVEitsikko johtajanaan **Tauno Wrang**, tuttu mies Pomarkun taistelujen 100-vuotismuistojuhlalta 2018, Sam Sihvon kappaleella ”Muistoja Pohjolasta”.

Rintamaveteraaniasiain neuvottelukunnan puheenjohtaja, entinen eduskunnan varapuhemies Joutsenlahti lausui tilaisuuden avausanat kertoen Siivon muistelleen YH:ia (ylimääräisiä harjoituksia) kuinka Niinisalosta lähdettiin rakentamaan hyökkäysvaunuesteitä Sakkolan lohkolle Suvannon taisteluja ennakoiden talvisodassa.

Tämän jälkeen SVEitsikko esitti kappaleet ”Kirje sieltä jostakin”, ”Kultainen nuoruus”, ”Kanteleeni” ja ”Elämää juoksuhaudoissa”.

Porin prikaatin juhlapuheen piti Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti **Paa-vo Kärnä**. Puheessaan hän siteerasi

Väinö Linnan ”Tuntemattoman sotilaan” lopputunnelmia, jotka päättyvät kansan mieleen syöpyneeseen lauseeseen ”Aika velikultia”. Jatkosodan päätyttyä määrättiin nuorimmat ikäluokat vielä ”lasten ristiretkelle” Lappiin karkottamaan saksalaisia. Sivuuttaa ei voinut Ukrainan 557 vuorokautta kestänyttä sotaa.

Hän tähdensi myös maanpuolustusperinneyötä. Kokonaisturvallisuusmalli ei olisi mahdollista ilman asevelvollisuutta. Hän totesi myös kuuden miljardin euron puolustusbudjetista suuren osan menevän materiaalihankintoihin. Puolustusvoimat on paremmassa kunnossa kuin koskaan.

Noin 35 vuotta sitten perustettu musiikkiin erikoistunut Kankaanpään Korsutöpinä esitti seuraavaksi ”Valssi menneiltä ajoilta”, ”Ikävä”, ”Muistoja Syväriltä”, ”Karjalan kunnilla”, ”Ilta Kannaksella” ja ”Tämä taivas, tämä maa”, jonka 200-päinen yleisö lauloi mukana. Orkesterin vanhin jäsen on sahasoittajana ja laulajana toimiva 93-vuotias **Heino Nieminen**, jonka kanssa olemme paljon olleet yhteistyössä vapaussodan ja sotilaspoikien perinneyhdistysten tahoilla. Heino Pohjois-Satakunnassa, minä Varsinais-Suomessa.

Veteraanien tervehdyksen tilaisuuteen toi Satakunnan Rintamaveteraanien puheenjohtaja **Tapio Kamppi** todeten, että nykypolvet ovat saaneet yhteyden sota-aikoihin vanhempiensa ja isovanhempiensa kautta. Sotaveteraanien keski-ikä on jo 98 vuotta. Perinneyö jatkuu puolustusministeriön alaisuudessa.

Kuorolaulua esitti Porin Mies-Laulun seniorikuoro Vaarinlaulu laulamalla kappaleet ”Suomen laulu”, ”Suomalainen rukous” ja ”Finlandia-hymni”. Ennen esitystä rovasti Joutsenlahti kertoi ”Suomalainen rukous” -laulun syntyhistoriasta. Laulu tunnetaan ehkä paremmin sen alkusanoista ”Siunaa ja varjele meitä Korkein kädellä...”

Tilaisuuden loppusanat lausui Joutsenlahti kiittäen osallistujia ja järjestäjiä. Sen jälkeen esiintyjät ja yleisö lauloivat yhteislauluna ”Veteraanin iltahuudon”.

Jouko Fossi, VTM
kapteeni (res.)

Porin prikaatin killan Turun osasto

Sana vuoden- vaihteeksi

Teksti: Varusmiespappi Joel Väänänen
Kuva: Jääkäri Samuel Vieno

Taas on se aika vuodesta, kun juhlistamme Kristuksen syntymää. Puhun tietenkin joulusta, tuosta suuresta rauhan juhlasta. Adventin aikana, joulun pyhinä ja vielä joulun jälkeenkin ajatus rauhasta on tiiviisti läsnä arjessamme. Onpahan meillä tuo ajatus niin tärkeä, että joka vuosi Turussa julistetaan valtakunnallinen joulurauha pyhien ajaksi. Monelle aattona televisiosta tuleva lähetys aloittaa joulun.

Ajatus rauhasta voi tuntua hie-
man oudolta täällä armeijan vi-
hreissä. Miten me voimme ajatella
rauhaa, kun olemme täällä kou-
luttautumassa käyttämään väki-
valtaa? Mitä rauhaa siinä muka
on, kun käytämme asetta toista
ihmistä vastaan? Rauha ei ole
ensimmäinen sana, joka tulee
mieheni, kun tähtään rynnäkkö-
kiväärillä jaster-peltiin. Miten vä-
kivalta voi edistää rauhaa?

Katseemme ovat olleet vajaan
kahden vuoden ajan kääntynei-
nä Itä-Eurooppaan. Venäjä hyök-
käsi Ukrainaan alkuvuodesta

2022, ja Ukraina on siitä asti pi-
tänyt itsepintaisesti kiinni oman
maansa puolustamisesta. Rauha
on Ukrainan tavoite, ja ukraina-
laisten ainoa keino saavuttaa oi-
keudenmukainen rauha on tais-
tella väkivalloin väkivaltaista vi-
hollista vastaan. Sitä aseellinen
puolustaminen on: oman maan
rauhan takaamista, mielellään
ennaltaehkäisevästi mutta tarvit-
taessa voimaa käyttäen.

Yksi sukupolvi sanoi maan-
puolustuksen arvomaailmaa sa-
noilla ”koti, uskonto ja isänmaa”.
Edelleen meille on tärkeää per-
heemme, arvomaailmamme ja
kotimaamme – nyt yhdessä sa-
man arvomaailman jakavien liit-
toilaisten kanssa. Me kannamme
asetta, jotta kotiväen ei tarvitse.
Tarpeeksi vankka maanpuolus-
tus on vahva viesti muille: me
puolustamme rauhaamme, jot-
ta meidän lapset, äidit ja isovan-
hemmat saavat elää rauhassa.
Siksi me kai olemme vuorollam-
me myös varusmiespalvelukses-
sa.

Haluan lopuksi muistella erästä
tapausta ensimmäisestä maail-
mansodasta. Vuonna 1914 sotaa
oli käyty vasta puolisen vuotta.
Joulupäivänä länsirintamalla
kummankin osapuolen sotilaat,
niin saksalaiset kuin britit ja
ranskalaisetkin, lopettivat tais-
telut yhden päivän ajaksi. Jou-
lurauha oli niin vahvasti taiste-
lijoiden mielessä, että he eivät
komentajien käskyistä huolimatta
suostuneet taistelemaan toi-
siaan vastaan. Sotilaat nousivat
paikoitellen juoksuhaudoista ja
menivät jopa vaihtamaan joulu-
lahjoja vihollisen kanssa. Yhden
päivän ajan he eivät olleet vi-
hollisia, vaan ihmisiä toisilleen.
Voidaan puhua joulun ihmeestä.
Rauha oli mahdollinen, kun sitä
tarpeeksi tahdottiin.

Toivotan oikein siunattua jou-
lun pyhien aikaa ja uutta alkavaa
vuotta 2024. Palvelkaamme maa-
ta ja Herraamme iloiten.

Arvoisat kiltasisaret ja -veljet.

Asevelvollisuuden, tai sanoisin-ko valaehetoisuuden, rinnalla kulkee vapaaehtoisuus. Vapaaehtoinen maanpuolustus perustuu vapaaseen tahtoon ja valintaan. Tahtoa toimia tärkeäksi koetun asian puolesta tai olla ainakin siinä mukana. Venäjän toiminnasta johtuva heikentynyt turvallisuustilanne on lisännyt kansalaisten kiinnostusta vapaaehtoiseen maanpuolustusharrastukseen.

Vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta kiinnostuneelle riittää valinnanvaraa, onhan sitä tarjoavia yhdistyksiä sakeasti kuin meren mutaa. Mistä löytäisin sen oikean? Lukuisten maanpuolustusjärjestöjen hetteikkö muuttuu karikoksi sellaiselle, joka ei löydä omaansa. Satojen yhdistysten, liittojen, piirien, seurojen ja osastojen läpi luoviessa turhautuu, mikäli kotisatamaa löydy. Entäpä, jos liittyn yhdistykseen ja huomaa, ettei se vastaa lainkaan odotuksiani? Tai entä, jos kiinnostukseni on niin laa-

ja-alaista, että pitäisi kuulua useampaan yhdistykseen? Onko olemassa jotain yhdistysten rajapintojen kytkentäopasta saadakseen harrastuksesta kaiken ilon irti?

Tuskinpa vaan. Yritän selventää lukijoille maanpuolustuksen vapaaehtoisuutta, johon Porin prikaatin kiltakin lukeutuu.

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) on Suomen kattavin kokonaisturvallisuuden kouluttaja, joka tarjoaa yksilökohtaista koulutusta kaikille, jotka ovat kiinnostuneita sotilastaitojensa tai yleisten turvallisuustaitojensa ylläpitämisestä, kehittämisestä ja laajentamisesta. MPK:n muodostavat 14 jäsenjärjestöä ja toiminta on organisoitu yhdeksälle piirille. MPK:n toimintaan voi sitoutua vapaaehtoiseksi toimijaksi ja koulutajaksi.

Reserviläisliitto on maanpuolustusjärjestöistä suurin ja yksi esimerkki MPK:n jäsenjärjestöistä. Reserviläisliitto ylläpitää kansalaisten maanpuolustustahtoa ja edistää reserviläisten kenttäkelpoisuutta. Jäsenenä pääsee osaksi esimerkiksi ammuntoa, maastotoimintaa ja urheilua.

Porin prikaatin kiltakin kuuluu Maanpuolustuskiltojen liittoon (MPKL), joka on myös MPK:n jäsenjärjestö. Maanpuolustuskilloissa, kuten Porin prikaatin killassa vaalitaan historiallisia perinteitä ja yhteisiä muistoja.

Kilta tarjoaa Porin prikaatissa ja sen edeltäjäjoukko-osastoissa palvelulle elävän ja toimivan yhteyden joukko-osastonsa palvelusajan jälkeen. Porin prikaati on killalle se juttu. Ei niinkään jäsentensä sotilaallisten taitojen kehittäminen.

Yhteistoiminta on avainsana vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä. Yhdistysten raja-aidat ovat ylitettävissä, jos sellaisia tuskin onkaan. Killan jäsenyys avaa väyliä monenlaiseen toimintaan. Omaa toimeliaisuuttaan voi killan jäsenenä laajentaa esimerkiksi käyttämällä mahdollisuutta osallistua MPK:n koulutustoimintaan tai osallistumalla yhdistysten yhteisluentoihin, joita esimerkiksi Turussa järjestetään.

On aika kiittää kuluneesta vuodesta. Haluan kiittää killan hallitusta ja alueosastojen aktiiveja kuluneen vuoden aikana eri paikkakunnilla järjestetyistä hienoista tapahtumista sekä kiltalaisia osallistumisesta eri tapahtumiin. Kiitän myös Porin prikaatin johtoa tuestaan kiltamme toimintaan. Ilman sitä olisi killan meno kovin ontuvaa. Kiitos kaikille ilmoittajille ja yhteistyökumppaneille. Toivotan kaikille lukijoille rauhallista joulua ja onnea vuodelle 2024!

Killan pj
Seppo Vainio

Kanta-Loimaan sankarihaudan muistomerkki on kuvanveistäjä Aukusti Veuron työn tulos vuodelta 1953.

Jouluaaton kunniavartiot arvokas jouluperinne

Jouluaaton kunniavartiot sankarihautoilla ovat vuosikymmeniä kestänyt perinne. Kynttilöitä hautausmaalle vievät näkevät joka jouluaatto, kuinka kunniavartiossa seisovat vapaaehtoiset kunnioittavat sankarivainajia ilman sääräjoitusta. Monelle kiltalaiselle kyse on arvokkaasta jouluperinteestä. Jotkut ovat olleet mukana yhtäjaksoisesti jopa yli 50 vuoden ajan. Sotaveteraanien keski-ikä on korkea, joten kunniavartiot ovat nyt nuorempien sukupolvien vastuulla. Kunniavartiot ovat kunnianosoitus edesmenneille sukupolville, jotka mahdollistavat joulun vieton itsenäisessä Suomessa. Killalle ne ovat kunniatehtävä.

Syvä kiitollisuus ja kunnioitus

- Kunniavartiot ja seppeleenlaskut ovat minulle kunnia-asia. Ne herät-

tävät aina tunteita ja ajatuksia: tunnen syvää kiitollisuutta ja kunnioitusta niitä kohtaan, jotka pelastivat isänmaamme ja turvasivat itsenäisyytemme, toimivatpa he sitten sotatoimialueella tai kotirintamalla, sanoo loimaalainen kiltalainen sekä reserviläis- ja veteraanityöntekijä **Tiina Tuominen**.

Viime sodat koskettivat vakavasti myös Tiinan lähisukua. Hänen setänsä kutsuttiin jo 17-vuotiaana asepalvelukseen ja hän kaatui jatkosodassa kesän 1944 ankarissa taisteluissa. Hänen isänsä joutui äitinsä kanssa kaksi kertaa evakkomatkalle - Kun mietin edellä olevia asioita, tunnen velvolli-

suuteni muistaa veteraaneja. Vartiovuoro jouluaaton iltana sankarihaudalla on harras ja liikuttava hetki, Tiina korostaa.

Kunniavartiot saattelevat joulutunnelmaan

Killan loimaalainen jäsen ja monin tavoin aktiivinen reserviläinen **Olli-Pekka Rastas** vastaa Loimaan kaupungin siunauskappelin sankarihaudan itsenäisyyspäivän seppeleenlaskujen ja jouluaaton kunniavartioiden järjestämisestä jo vuosien takaa reserviupseerien taholta.

- Kyllä minulle itsellenikin tämä jouluaaton kunniavartioon osallistuminen aktiivisesti on se erityinen asia, mikä saattelee minut oikeaan joulutunnelmaan. Se tuo hienosti ja konkreettisesti ajatuksiini sen minun oikean jouluni kertoen, että nyt se joulu on täällä.

”Joulunaika merkitsee hiljentymistä. Suurin tunne on kiitollisuus.”

Olli-Pekalle ovat erityisen muistorikkaita ja merkittäviä ne kunniavartio-kerrat, kun hänen aisaparinaan ovat olleet vuorollaan omat pojat. - Joka joulukuussa vartiossa tulee mieleen se kiihtoisuus, jota tuntee veteraaneja kohtaan, Olli-Pekka sanoo.

Kunnianosoitus sankarivainajille

Talvi- ja jatkosodassa kaatui yli 90 000 suomalaista sotilasta, joita kutsutaan sankarivainajiksi eikä suinkaan aiheetta. Suomalaiset osaavat ja haluavat kunnioittaa niin sankarivainajia kuin sotaveteraaneja, joiden määrä on enää hyvin pieni. Loimaan seudullakin maksettiin kallis hinta itsenäisyyspäivän vapauttamme pelastamisesta: ensimmäisenä yksi perhe menetti peräti kuusi poikaansa sotatantareella.

Nyt kun yhä laajemmin tunnetaan ja tunnustetaan niin veteraanien

kuin kotirintamankin työn merkitys, sankarihaudoista pidetään todella hyvää huolta ja niillä toistuvat kunnianosoitukset niin itsenäisyyspäivänä kuin jouluaattonakin.

Perinteet jatkuvat edelleen

Turun alueosaston hallituksen jäsenen, nauvolainen **Antti Airila** muistelee aikaa, kun hän varusmiespalveluksen jälkeen osallistui Huittisissa, Lahtakylän kunniavartioihin 25 vuoden ajan, aina samalla vuorolla ja kertoo joulun olevan hänelle erityisen tärkeä päivä.

- Lahtakylän jouluaamun kunniavartio oli, niin kauan kuin jaksoin kunniavartiossa käydä, vuoden tärkein päivä. Erityisen koskettavaa siellä oli hiljentyminen itseäni nuorempien sankarivainajien äärellä, Antti Muistelee.

- Poikkeuksellisesti Huittisissa oltiin kunniavartiossa joulupäivän aamukirkon aikaan. Ensimmäiset vuorot alkoivat heti kuuden jälkeen, kertoo Antti.

- Kunniavartiot olivat hiljentymisen hetki. Siellä sankarihautojen äärellä ehti miettiä monia asioita. Joskus kun oli vähän vilu, niin saattoi vain lohdutautua sillä, että itsellä on nyt

kymmenen kertaa paremmat varusteet kuin noilla itseni ikäisillä pojilla, jotka tällä ovat ja joiden joulurauhaa vartioimme. Päällimmäinen tunne on ollut hiljentyminen, Antti toteaa.

Viime vuosien perinteinen Turun tuomiokirkon Unikankareen kunniavartio jää tänä vuonna Antilta väliin. Nauvossa järjestetään jouluaattona yksinäisille ihmisille tarkoitettu jouluruokailu ja yhteisen joulujuhla. Antti toimii yhtenä tapahtuman järjestäjänä.

Suurin tunteista kiitollisuus

Aaton tunnelma kynttilöiden täytämällä hautausmaalla, on aina monin tavoin koskettava. Kiltalaisten kunniatehtävä, kunniavartio on rauhoittava, hieno hetki ja siitä on hyvä joulun alkaa. Joulunaika tiivistyy kohteihin, sen tuoksuihin ja perinteisiin. Jokainen on omanlaisensa.

Joulunaika merkitsee kiltalaisille ennen kaikkea rauhoittumista ja hiljentymistä. Suurin tunteista on kiitollisuus. Hyvää ja rauhallista joulunaikaa kaikille!

Teksti: Tuula Rahkonen
Tuomisen ja Rastaan haastattelut:
Kari Nummila

Joulutunnelmaa Loimaan kaupungin hautausmaan sankarihaudan seppeleenlaskusta. Tällä lepää 81 sankarivainajaa. Patsas on kuvanveistäjä Yrjö Liipolan työtä vuodelta 1948. Kuva: Jouko Rinne.

HUITTINEN

Huittisissa hullukki
ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne
asumaan ja
nauttimaan elämästä!

#hullunahuittisiin

Portti avoinna hyvään palveluun!

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa

Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi

www.loimitili.fi

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

YHTÄ ARKEA JA
JUHLAA

VUOTTA

Asiakasomistajana olet ollut mukana rakentamassa lähialueen
elinvoimaisuutta ja parempaa arkea jo 120 vuoden ajan.

keula.fi/120

ASELIIKE
RANTANEN

WWW.ASELIKERANTANEN.FI | ASELIIKE.RANTANEN@SURFFI.NET
KOIVISTONTIE 46 | 31640 HUMPPILA | PUH: 010 281 7550

...JA OSUT HIRVEEN HYVIN!

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:

[www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus](http://www.porinprikaatinkilta.fi/JÄSENYYS/jäsenhakemus)

Porin prikatin kiltä ry.

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizzat
ovat juureen leivottuja, aidossa kiviuunissa
paistettuja ja parhailla mahdollisilla
täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain
suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa
Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUOVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan
palvikinkulla ja maukkaalla
Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa,
sopivasti chipotle-maustetta ja
trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta
Kivikylän salamia sekä Valion AURA®
sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan